

DETINGUT • La policia alemanya deté Puigdemont prop de la frontera danesa

INDIGNACIÓ • Milers de persones surten al carrer per demanar la llibertat del president

TRANQUIL • Missatge de tranquil·litat del president, que avui declara davant del jutge

EUROPA • La detenció converteix el procés en un problema de primer ordre europeu

Freiheit!

LA PASSIÓ DE CERVERA
TEMPORADA 2018
DE 31 D'11 DE MARÇ, 18.00h A 21 DE MARÇ

VENDA D'ENTRADES

Venda d'entrades a www.lapassiodecervera.com
+ INFORMACIÓ AL TELÈFON 608 781 612 (DE 17 A 21 HORES)

129823-1179010T

“L’hora és greu”

Missatge del president del Parlament (Plana 15)

idealista
en el fons t'estimo

Liceu 20

178740-182549V

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Lluís Falgàs

Turull, l'hereu de CDC

A Jordi Turull li ha tocat viure el període més trist de la Generalitat de Catalunya. El període governat per l'indefinit article 155 de la Constitució. És l'hereu convergent. Fa més de catorze anys que és al Parlament de Catalunya. Polític professional que intenta fer la transició entre els presidents Mas i Puigdemont. Mai ha estat imputat per afers de corrupció. Per disciplina de partit, per suport als companys i amb el seu paper d'hereu va defensar l'honor de Daniel Osàcar, avui condemnat pel saqueig del Palau. El temps està demostrant que Turull es va equivocar entrant i sortint del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya acompanyant el llavors secretari general de CDC, Oriol Pujol. Imatges que es repeteixen intensament en contra seva, malgrat que els dos personatges van acabar com gat i gos i van deixar de parlar-se. Sempre ha exercit a l'ombra tot i el protagonisme que va tenir en la defensa al Parlament de l'afer Palau, on va enge-

Jordi Turull té al davant un període judicial molt complicat; tant de bo pogués exercir com a president

gar el ventilador del finançament dels partits polítics acusant a tort i a dret de males pràctiques generalitzades la política catalana i espanyola. Va exercir amb dignitat la seva etapa de portaveu del grup majoritari de la cambra catalana. La seva feina principal era la defensa d'Artur Mas. Ho feia cada dimecres en la sessió de control. Mals temps els que li van tocar com a portaveu del govern. En la seva darrera roda de premsa es va acomiadar tímidament tot dient "fins la setmana vinent". Setmana que va haver d'ingressar a la presó d'Estremera, on va entrar i sortir amb dignitat i encorbatat. Fins avui Catalunya està sense portaveu.

Jordi Turull té al davant un període judicial molt complicat. Tant de bo pogués exercir com a president de la Generalitat. Coneix el país i sobretot una política catalana en què les ha vist de tots colors; fins i tot va viure en primera persona el pa que s'hi dona amb el no al referèndum al Congrés dels Diputats. Fins ara i malgrat el temps de presó. Les seves intencions han passat per mantenir viu el procés sense passar-se, fet que posa dels nervis la CUP i acontenta ERC.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Tenir ales

He entrat a la consulta amb por que em diagnosticuessin una hèrnia discal i en surto amb un parell d'ales. Unes ales de veritat. El traumatòleg me les ha assenyalades de seguida a la radiografia, quasi triomfant. "Veus aquestes dues ratlletes que surten a banda i banda de la base del coll?", em diu mentre ressegueix unes franges lletoses que floten damunt la corba de les costelles. Afirmatiu, faig amb el cap tot empassant saliva. "Doncs no haurien de ser-hi", remata ell arrepanant-se doctament al respall de la cadira. Ara pla. Me les quedo mirant -dos plomissols semblants a les aletes d'un querubí- com si examinés a l'arxiu policial la foto d'un delinqüent que m'acabessin d'informar que resulta que és un parent meu. Amb aprensió, amb curiositat. I si fos un error de la imatge? Les plaques, ja se sap, revelen una fantasmagoria flonja i esborradissa; hi ha formes que se superposen i s'esfilagarsen, i al final hi queda imprès a penes un dibuix de tels nebulosos. La boca, per exemple, fixi's quina representació tan anòmala, amb les dents serrades com en una masti-

“Conservo una rèмора anterior a l'erecció de l'espècie, unes costelles al coll

cació animal que hagués consumit la meva pròpia carn. Però el metge no en té cap dubte. Se'n diuen costelles cervicals, d'aquests ossets de més, i són una malformació congènita bastant comuna. Una de cada cinc-centes persones, esguerro amunt o avall. M'afiguro formant enmig d'una inacabable filera de gent tot al llarg d'un mur, i un dit gegant que s'acosta i, d'entre totes les opcions que se li ofereixen, ve a posar-se fatídic damunt meu. I després recordo aquells anuncis de la loteria, i com els afortunats salten exultants del llit i llancen alguna cosa enlaire, els papers de la feina o el despertador,

i ens pensem que aquest esdeveniment fortuït i sorprenent els canviarà la vida, però ja no la veiem, aquesta vida de després, perquè l'únic rellevant és l'instant precís en què tot salta pels aires, el moment en què han sentit la pressió del dit capricios al front.

El més torbador, però, no és descobrir que conservo una rèмора anterior a l'erecció de l'espècie, quan teníem costelles al coll com els rèptils, sinó que les meves m'haguessin anat enviant senyals inadvertits: les tombarelles tortes que feia a classe de gimnàstica, el sostre que vaig deixar a mig pintar perquè se m'adormien els braços, la dificultat per pentinar-me o sostenir el telèfon de la dutxa sense una sensació d'ofec que em formigueja des de l'espatlla fins a la punta dels dits. "Obstrucció dels vasos i nervis afectats per la costelleta supernumerària", corrobora el metge, i m'inunda una sensació d'assossec, de calma comprensiva i al·lucina: amb un fòssil d'aleta del plístocè encapsulat sota la clavícula, puc assumir, per fi, que soc un cos equivocot no pas per la meua ineptitud, sinó només per atzar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchelli (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/j3d4cw>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

“Estic tranquil”

“Estic tranquil.” Just abans de ser traslladat al centre penitenciari de Neumünster, prop de Kiel, a Alemanya, el president Carles Puigdemont va tenir temps per conversar uns minuts amb el seu entorn més proper. “Estic tranquil”, els va dir. Cert. Puigdemont a hores d'ara té molts motius per estar preocupat però, certament, també en té alguns –a partir d'avui sabrem si són pocs o molts– per estar tranquil. El primer, les formes. Recorden vostès com van traslladar els consellers del govern català quan la policia espanyola els duia a les presons d'Estremera i de Soto del Real? Emmanillats amb les mans a l'esquena, sense cinturó de seguretat i anant d'un costat a l'altre del furgó policial. Emmanillats, vaja, i humiliats (i alguns, fent-se blaus a les cames i als braços). Estic convençut (sé, vaja) que el trasllat de Puigdemont d'ahir va ser d'una correcció absoluta. Fins i tot la

“Puigdemont ha passat la seva primera nit a presó. Hauria de ser la primera i última

detenció, per espectacular que fos en plena autopista. I en això confiem tots plegats. No només en una correcció en les formes sinó, sobretot, en el fons. Ho explica avui en una entrevista en aquest diari el conseller Comín: “No es pot extraditar ningú per la seva acció política.” I menys, és clar, per uns delictes que no han comès. On és la violència necessària per haver comès un delictes de rebel·lió? Enlloc. No existeix.

S'han inventat un relat i se'l creuen. I ara el que hem de veure és si se'l creuen a fora. Bèlgica va deixar amb el cul a l'aire la justícia espanyola (i perdó-m'ho per l'expressió) quan a final d'any el Suprem va intentar activar l'euroordre. I ara, si hi ha justícia de veritat (no pas espanyola), haurien de tornar a quedar amb el cul a l'aire. La justícia alemanya, la belga, la suïssa i la del Regne Unit tenen la possibilitat (el deure, diria jo) de dir a la cara a Espanya allò que vostès ja els hem dit al carrer, i és que “ja n'hi ha prou!”. El problema, ara, ja no és espanyol. És belga, suís, escocès, alemany... És europeu. I Europa no es pot sumar a aquest acarnissament que estem patint. Hi ha set consellers a presó, dos Jordis, set líders independentistes més a l'exili i un munt de gent amenaçada. Una vergonya. Puigdemont ha passat la seva primera nit a presó. Hauria de ser l'última.

De reüll

Anna Puig

La fermesa ens salvarà

No es podia esperar cap bri de congruència ni d'humanitat del jutge Llarena. Rull, Turull, Romeva, Bassa i Forcadell són a la presó. De manera injusta i injustificada. Amb una ordre de processament que no es podia agafar per enlloc. Era previsible, però el cop va ser extremadament dur. Una estocada directa al cor de l'independentisme. Aquest era l'objectiu. Són dies complicats, no es pot amagar. No ens acostumarem mai a aquesta normalització que ens volen imposar. No entendrem ni acceptarem mai que es pugui anar a la presó per defensar una ideologia política de manera pacífica, amb l'aval de les urnes i amb l'arma de la dialèctica. La justícia espanyola està desbocada, diria que fins i tot descontrolada. Ni el mateix PP, a través de la fiscalia general de l'Estat, pot aturar-la.

El diàleg amb Espanya no existirà mai. Només la unitat d'acció ens salvarà. Jordi Turull, en el seu discurs d'investidura, va fer l'enèsima crida al diàleg, va allargar de nou la mà per trobar una solució acordada. Però, desenganyem-nos, aquest diàleg amb Espanya no existirà mai. No l'acceptaran mai. Aquesta no és ni serà la solució. Només la unitat de l'independentisme, l'acció conjunta i la decisió ferma de no sucumbir ens podran salvar. L'estocada de la justícia espanyola no ha estat mortal. Ens ha deixat ferits, però no aniquilats. Cal retenir. Ho devem a les persones que són a la presó i a l'exili. Conjurem-nos per no decebre'ls ni decebre'ns. La dignitat i la fermesa es demostren en aquests moments.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Carles Puigdemont

Un afer intern, d'Europa

La presència i la veu del president a Bèlgica, però també a Dinamarca o Finlàndia, ha visualitzat una paradoxa a Europa en termes legals i de democràcia. La reacció política i mediàtica dins d'Alemanya (i a tot Europa) arran de la detenció d'ahir deixa clar que ja no és un afer intern d'Espanya.

JUTGE DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Desmesura jurídica

La desmesura dels càrrecs imputats pel jutge, la falta d'encaix amb els fets i les valoracions polítiques de les seves interlocutòries són acceptats de manera acrítica a l'Estat espanyol, però no passa el mateix a fora, i han generat una paradoxa i un debat jurídic i polític en l'àmbit europeu.

PRESIDENT D'EGIPTE

Abdel Fattah al-Sisi

Eleccions sense rivals

El president egipci ho té tot lligat i ben lligat per revallidar el seu poder en unes eleccions sense rivals, davant l'increïble silenci europeu, malgrat les denúncies d'ONG i líders opositors. En el cas egipci pesen més l'estabilitat i els interessos econòmics dels socis comercials que no els principis democràtics.

EDITORIAL

Puigdemont, la prova del cotó d'Europa

La decisió d'Alemanya respecte a l'entrega a l'Estat espanyol del president Puigdemont, primera autoritat legítima de Catalunya i càrrec electe del Parlament, no es pot situar com un afer bilateral sinó com un dilema europeu que tindrà conseqüències sobre la legitimitat ètica i moral de la UE davant de la resta del món i pot xocar amb la decisió que prenguin altres països que acullen exiliats catalans com Bèlgica, Suïssa i Escòcia. L'euroordre del jutge del Suprem, Pablo Llarena, activa uns mecanismes automàtics de retenció però la justícia alemanya ha de valorar a l'hora de fer l'entrega la impossibilitat que Puigdemont tingui un judici just a l'Estat espanyol i que els gravíssims delictes que s'imputen als dirigents polítics catalans –com el de rebel·lió– estan fonamentats en fets de violència inexistents. A més d'avaluar que són acusacions per motius polítics que res tenen a veure amb una possible equiparació dels delictes homologables a la legislació alemanya perquè l'actuació del govern i els dirigents independentistes catalans va ser de caire democràtic i pacífic. Més quan a Alemanya delictes equiparables al de rebel·lió s'estipulen per evitar rebrots de dictadures nazis com la que ja va entregar un president democràtic català per ser assassinat pel règim franquista com va ser Companys.

La mesura que prenguin els països europeus respecte als exiliats catalans afectarà les bases democràtiques d'Europa. Ara, però, cal mantenir ferma a Catalunya, buscant la solidaritat de les societats europees per sobre els dirigents, la lluita per la defensa de les llibertats en un front ampli democràtic i amb mobilitzacions contundents com les d'ahir, sempre per les vies pacífiques i democràtiques que caracteritzen el republicanisme català.

Tal dia com avui fa...

1 any

Símbols feixistes

La llei d'acompanyament del pressupost obliga els propietaris a treure les plaques franquistes dels edificis abans de dotze mesos.

10 anys

Caos a ERC

La renúncia de Carod a la presidència fa que comencin els moviments successoris. Renyer, Puigcercós i Carretero es presentaran.

20 anys

Camí de l'euro

La Comissió Europea fa públic que onze països de la UE compleixen les condicions per formar part de l'euro a partir de l'1 de gener del 1999.

Full de ruta

Jaume Vidal

Saber popular durant el 3-0

Ramon Sicart és artista, galerista i editor de llibres d'art. Sovint, en la seva obra creativa, ha utilitzat la fotografia. I al llarg del procés ha participat en les grans manifestacions amb la seva càmera i la voluntat de copsar de manera creativa l'autèntic glatir dels participants. Per això, més que parar atenció en les capçaleres de les manifestacions, el 3-0, Sicart va enfocar l'ull i l'objectiu en els cartells fets a casa amb ràbia i imaginació. Saviesa popular en estat pur. Així, amb un cartró, un retolador i canviant el nom de pila es podien dir moltes coses: "Mariano Franco Bahamondes" o "Ja no ens alimenten molles, volem el pa sencer". Algunes frases s'han convertit en emblemàtiques perquè han definit el nou tarannà de les mobilitzacions: "Sense iaies no hi ha revolució". Sicart centra el focus en el cartell i el seu contingut. No li calen rostres, les expressions de la cara i de l'ànima s'expressen en les frases de collita pròpia o de personatges amb pedigrí

Un llibre de fotografies mostra com el procés ha generat un nou tipus d'expressió popular: el cartellisme compromès, reivindicatiu i creatiu

combatiu. De Gandhi: "La violència és la por dels ideals dels altres" i de Desmond Tutu: "Si ets neutral en situacions d'injustícia, has escollit el costat de l'opressor". També d'altres d'origen literari: "La força de tantes voluntats pot abatre muralles", de Mercè Rodoreda; o d'origen popular com ara "El paper sempre guanya la pedra", inspirada en un joc de pati o "Cargol treu banya", de la cançó de parvulari. Però d'on van tirar de beta els manifestants va ser del cançoner contemporani. Des de Peret, el rei de la rumba catalana, amb "No estaba muerto estaba de parranda", amb un retrat de Franco fins a la referència al tema de Mili Vanili "Espanya, carinyo, lo nostre no funciona". Fragments de cançons d'Aspenat, Txarango o Obrint Pas fan que aquestes estrofes passin de la modernitat al classicisme popular. El llibre que recull aquestes imatges amb missatge: *3 Octubre - 155 reaccions per a una República* (Sic/Art Edicions), amb pròleg d'Agustí Alcoberro, es presentarà a la fira d'edicions d'art Arts Libris per Sant Jordi.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Orígens

Algú la inventa cada dos per tres, la sopa d'all: solucions que es presenten com a innovadores, que proposen desmarcar-se de la direcció que ha pres el món. Ara que aquest món es dibuixa com un conjunt de metròpolis caòtiques, algunes ciutats que han participat de la febre constructora de grans superfícies i de pisos allunyats dels nuclis urbans volen enfortir els barris i, qui sap si, començar a preservar el petit comerç. En bona hora. A risc d'equivocar-me imagino que, si haguessin d'escollir, molts ciutadans preferirien viure en una gran ciutat i no pas en un poble, per la diversitat d'oferta comercial i la llibertat de moviment, tot i els problemes de circulació viària. Aquest no és el meu cas: m'agraden els pobles i les viles que encara tenen ànima, que no s'han transformat en barreries desconnectades dels centres, ni tampoc en nuclis retocats, en aparadors per ser admirats per turistes de cap de setmana. Per això em preocupa el degoteig de desercions que es produeix entre la pagesia. Sobretot quan els pagesos són joves amb projectes que

acaben plegant per la impossibilitat de fer front a la competència deslleial amb què actuen les grans cadenes alimentàries, que paguen –i venen– productes de la terra per sota del cost de producció. Fa mal constatar que, mentre que algunes empreses importants del sector de l'alimentació compren propietats per crear grans explotacions, molts pagesos abandonin la terra. Per contra, el negoci del camp es dispara i es concentra la propietat i la producció.

LLEGEIXO QUE CADA SETMANA més de quatre petites empreses agrícoles passen a ser gestionades per societats mercantils. No soc capaç de veure els avantatges que aquest procés segurament té, però és evident que es perden moltes petites explotacions. Probablement la mercantilització de l'agricultura farà moure més gent dels pobles a les ciutats i continuarà fent canviar els sistemes de producció. Pot ser que cada vegada ens costi més trobar fruita i verdura de qualitat o productes agrícoles i ramaders elaborats a la manera tradicional.

I continuaran augmentant les importacions de productes que es podrien cultivar aquí, amb el sobrecost ecològic que això implica. En aquest sentit, encara hi ha molta desinformació entre els consumidors. Vivim envoltats d'anuncis d'empreses que assegurin vendre productes en "origen" o que fan onejar la bandera "sense intermediaris" i la fan extensiva a tots els productes que venen i que, en realitat, compren majoritàriament al gran hort de Mercabarna. Els consumidors ho sospitem, però al final ens pot la comoditat i l'autoengany. Tanmateix, vull creure en l'aposta que algunes ciutats han fet per potenciar els horts urbans o en la voluntat de millorar els barris, que comentava al principi d'aquest article. Els barris configuren les artèries vitals de les grans ciutats. Quan se sent cohesionada, la gent –vingui d'on vingui– pot fer noves arrels al lloc on ha de viure. I continuo pensant que les grans ciutats han de començar a mirar cap al camp no pas com qui mira un parc temàtic sinó com qui retorna a casa, perquè el sentit d'arrelament és essencial.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Generositat

■ Era més que previsible el no de la CUP a investir president Jordi Turull. Ho havien advertit, i nosaltres, tossuts que tossuts, quan els de la CUP una cosa que no són és ser imprevisibles. Ara encara tenim dos mesos i només ens pot salvar de caure en mans dels unionistes la generositat d'aquells que tenen la clau per desllorigar l'embolic en què ens trobem, i alhora no ser esclaus dels intolerants. La generositat és del tot necessària, diria que d'obligat compliment, renunciar a l'escó per no dependre de la CUP. Em dol, em fa mal la paraula renunciar, però més mal faríem al país anar a unes eleccions plenes d'incerteses i d'interrogants. Diputats que han renunciat a l'escó segurament dolguts per la situació que viu el país sota les urpes d'un estat neofranquista que s'ha penjat el rètol de democràtic. Independentment de qui sigui el

president, el 155 no se'l deixaran perdre, sublimar però desgraciadament el mantindran ben viu. El problema és una qüestió de números, sumem i deixem fora del pacte els de la CUP; si no, no ens en sortirem. En la vida hem hagut de renunciar a moltes coses per mantenir la flama de la supervivència i de la tolerància. Si som capaços de fer-ho per salvar la feina; altres, la família, etcètera, per què no podem fer-ho pel nostre país?

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobr.)

El regne del terror

■ Força de nosaltres ens hem tornat ben burgesos. Volem els avantatges d'una aparent protecció social i ordre públic, que ens facilita anar a esquiar, jugar amb els fills o assegurar el sou a final de mes. I callem, cada dia, acotant el cap davant les arbitriietats dels qui gestionen –instrumentalitzant poli-

cijs i jutges– els poders fàctics. Sembla una mena de *regne del terror*, de caràcter unionista, i –tot i que n'entrelluquem els trets dictatorials– no ens arrisquem que ens indiquin i acusin de greus delictes, encara que siguin inventats. Des del setembre de 1793 fins al juliol de 1794, França va patir *Le Terreur*, visualitzat per l'ús sistemàtic de la guillotina contra enemics polítics. Ara els botxins prefereixen destruir famílies, equilibris emocionals, aspiracions legítimes. Fent mal als esperits, i també una mica a la salut dels cossos, juguen a aterrir-nos. Ja va ser l'estratègia de l'1-O, i segueix, imparable, letal. Una vergonya, al segle XXI. A veure si els tribunals internacionals ajuden a recuperar la democràcia a Catalunya, i que no mani aquí un simple alt funcionari o un jutge: la por farà potser que ens amaguem, però no s'oblida.

XAVIER SERRA BESALÚ
Girona

Interpel·lació a la UE

■ Som més de dos milions de catalans, és a dir, de ciutadans europeus, que l'1 d'octubre defensarem els col·legis electorals i votarem a favor de la independència. Pacíficament, totes les nostres reivindicacions han estat sempre pacífiques. Després han seguit un munt de despropòsits. El primer, que el nostre president, Carles Puigdemont (avui a l'exili), fent cas, diuen, d'un alt càrrec de la UE, que li oferia intermediació, no declarés la independència el 10 d'octubre. O el parlament del rei d'Espanya, que, sembla, continua considerant-nos súbdits a sotmetre. Mentrestant, el poder de l'Estat espanyol empra contra nosaltres la seva injustícia. Pregunta, interpel·lo la UE, fins quan permetrà tanta injustícia, tanta ignomínia?

MONTERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

La frase del dia

“Si Alemanya lliura el senyor Puigdemont a Espanya, serà un dia fosc per als valors europeus”

Pelle Dragsted, DIPUTAT DANÈS

Tribuna

Manuel Milián Mestre. Periodista i consultor d'empreses

Asincronia política

Estem segurs els catalans que caminem pel camí idoni? Una pregunta que em fuetja pertinaçment cada dia des del mes de setembre del 2017. Set mesos de flagel·lació cerebral, que molt em temo que es perllongaran en un exercici salvatge de masoquisme analític. La tossuderia dels meus amics independentistes em reté la resolució de la incògnita No serà, perventura, el pitjor dels camins per evitar mals majors a la societat catalana, als seus ciutadans? El dubte m'ha emplaçat davant una evidència: en les mateixes condicions, en el si d'una conjuntura perversa, l'economia avança i segueix creixent, fins i tot amb el fre posat en les inversions exteriors i les oscil·lacions que es perceben en la demanda, per què la política no segueix idèntic rumb? A què es deu aquesta asincronia entre l'econòmic (creixement per sobre del 2,5% del PIB) i el polític (paràlisi parlamentària, ensopegades executives, absència de govern, absurdes pretensions alegals i cul-de-sac judicial)?

SI A CATALUNYA s'ha produït una considerable fuga de dipòsits bancaris (31.400 milions d'euros des de l'aparició de la DUI, segons *El Economista* del 20 de març) sembla escassament dubtosa la percepció d'inseguretat i alt risc per part dels dipositants bancaris. Encara lluny de la normalitat perceptible en el món economicofinancer internacional amb referència a Catalunya, tot sembla indicar que les corporacions d'una certa dimensió han postergat la por als riscos d'un procés, que es considera ja poc menys que en liquidació. És a dir, els centres de decisió econòmica internacionals tendeixen a considerar superada la fase d'incerteses i inseguretat jurídica a què va donar lloc la DUI a la tardor. I paradoxalment gràcies a la decisió del govern espanyol i a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, per allò d'"obras son amorés i no buenas razones" del refranyer castellà.

NO OBSTANT AIXÒ, està molt lluny de ser

aquesta la percepció –molt perillosa– de la demencial manera de procedir de la nostra classe política en una i altra riba de l'Ebre. De poc serveix apel·lar al manament del seny i als principis que el regeixen segons *El criteri* de Jaume Balmes; ni al pragmatisme orteguian de la "conllevancia" entre catalans i espanyols; ni al precedent de Lluís Companys l'octubre de 1934; ni al "mai més" del vell president Tarradellas; ni a les embogides apel·lacions a Espartero... "Fins quan esgotaran la nostra paciència...?", en parafrasi de les *Catilinàries* de Marc Tul·li Ciceró.

ÉS OBVI QUE en la nostra classe política no llueixen els cicerons, ni s'atén a la lògica d'Aristòtil, ni al realisme del burgès pactista, entre altres raons perquè la burgesia ha claudicat –amb els seus diners a lloc segur–, i els seus fills de més limitada intel·ligència han trobat refugi en la política, en lloc de venedors en el mercat interior o exterior. Doncs la crisi del talent polític no és una casualitat, sinó un drenatge de la qualitat i del talent que fuig sistemàticament a

l'univers dels negocis i de l'economia, reduint d'aquesta manera la capacitat de talent i intel·ligència en la classe política. Cras error! Perquè una tal asincronia provoca la distorsió entre les opcions econòmiques i les polítiques, amb enorme dany per a les dues, atès que es retroalimenten en el sentit més negatiu: a pitjors polítics, pitjor economia a mitjà o llarg termini; o més risc a un apoderament dels interessos polítics per part dels interessos econòmics i amb la pèrdua de sobirania de la mateixa societat i del ciutadà. És una usurpació dels àmbits col·lectius i socials per part del *diktat* econòmic. Tota una ruta cap als neofeixismes o la decrepidud de les democràcies subjugades per l'interès estrictament egoista i particular, atès que no hi ha una adequada "democratització" –o socialització– de les rendes produïdes per les potents estructures econòmiques cada vegada més descontrolades, com es demostra en l'Amèrica de Trump. A això es pot aspirar? La jivarització de la classe política ens precipita, a mitjà o llarg termini, a aquest inexorable escenari tan pervers. Caldrà col·legir de tot això que la "democràcia" com a sistema és la degradació de l'"aristocràcia" –o govern dels millors– com conclouia Aristòtil?

SI AQUEST CAS PASSÉS, seria sens dubte un fracàs estrepitos de les elits. Són elles les que disposen de mitjans per conduir el ciutadà, fins i tot amb l'abús de les xarxes actuals, on la desinformació i les *fake news* són un escàndol tan gran com aquest brutal concepte de la postveritat. Si ens atenim a la postveritat haurà triomfat el relativisme moral; una porta que dona accés a tota degeneració política, amb el discurs final del fi que justifica els mitjans. És a dir, el triomf pòstum d'aquest Maquiavel que va dissenyar la via als ingents despropòsits dels anys 1930-1945. Si no analitzem les conseqüències de la crisi de 1929, em temo que l'òptica social per visualitzar les derivacions de la crisi del 2007-2014 serà encara més borrosa. Pura boira.

“Els centres de decisió econòmica internacionals tendeixen a considerar superada la fase d'inseguretat jurídica a què va donar lloc la DUI

De set en set

Anna Carreras

Reina Leia

“L'Imperi em vol als seus peus.” Aquest mastegot curull de veritat sobre un veí conegut i poc raonable fa part de la lletra de

Reina Leia, la flamant cançó que Love of Lesbian i els germans Ferreiro han creat al laboratori sonor La Residencia, un projecte de Radio 3. Dues bandes conviuen una setmana i componen una peça que, en acabat, es grava als Estudis Mans de la Corunya. Escolteu i sentiu quin homenatge a la dignitat: “Leia, dolça meiga, enyoro la teva república. Ens volen en silenci i, a més, no hi ha naus per fugir. Vine, amb un bri de moralitat, amb un aire de superioritat, amb rancúnia, Leia, dolça

“Enyoro la teva república. Ens volen en silenci i, a més, no hi ha naus per fugir”

reina, que bé que vas saber envellir! Els plecs i les taques de la pell, medalles del teu ahir. Sigues la puta de la teva decisió, la covardia de callar amb una creació. Vull que em menteixin una altra vegada i em deixin clar què puc creure, on puc parlar i com calcular la plata justa per clarejar traïdor, l'or just per fer-los la seva cançó. Criptomonedes falses en l'Imperi de la postveritat. Potser no és veritat. Les idees retorçades em tallen els mots. Pervertim les fronteres de la meua Leia, dolça reina, ja soc un holograma més. Preparo les maletes i, a la fi, no hi ha herois per aquí. Veto les meves paraules si en difereixes. Un altre rebel més a la resistència. Rebentem les teves idees, però tots som el perfecte entrenador. L'Imperi em vol als seus peus, em diran què puc creure, on puc parlar, i com respirar la plata justa per albirar cançó. Sense causa justa, on queda una traïció? Criptomonedes falses en el sutze de la postveritat. Ballem. Balla, Leia meua.”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Demanen a Ponsatí que es lliuri a la policia

Escòcia assegura que no pot impedir l'extradició de la consellera d'Ensenyament

"No es pot extradir algú per la seva acció política"

Així ho sosté el conseller de Salut, Antoni Comín, en una entrevista

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont, detingut

CALMA El president de la Generalitat transmet tranquil·litat al seu entorn després de ser interceptat **KM** Viatjava en cotxe de Hèlsinki a Waterloo vigilat pel CNI **CAMÍ** Va agafar un ferri per arribar a Suècia i baixar per Dinamarca

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

"Estic tranquil." El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va transmetre, ahir, un missatge de calma al seu entorn en ser detingut a Alemanya. Els serveis d'intel·ligència espanyols van vigilar el seu llarg viatge en cotxe des de Finlàndia, amb destí a Bèlgica, on pretenia posar-se a disposició de la justícia belga. Trenta quilòmetres després de travessar la frontera amb Dinamarca, les autoritats alemanyes van retenir-lo en compliment de l'euroordre dictada pel jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena, que divendres el va processar per rebel·lió, i va passar la nit a la presó de Neumünster en espera que la justícia alemanya avaluï la petició de l'alt tribunal espanyol.

L'equip d'advocats del president considera que Puigdemont no serà entregat per rebel·lió, tot i que fonts pròximes admeten que Bèlgica és més garantista que l'Estat alemany. La determinació de Llarena perquè tant el president de la Generalitat com la resta d'exiliats siguin extradits per ser jutjats a l'Estat espanyol involucra ja Alemanya i el Regne Unit, i aviat s'hi afegiran Bèlgica i Suïssa. Després que la policia escocesa va rebre el mandat judicial espanyol per detenir Clara Ponsatí, la defensa de la consellera d'Ense-

nyament s'hi va posar en contacte per acordar l'entrega voluntària. La inesperada implicació de l'estat d'Angela Merkel transforma la persecució dels exiliats en un problema judicial i polític europeu de primer ordre, amb possibles ramificacions en els respectius escenaris polítics estatals.

A Catalunya, la indignació es va fer sentir als carrers en manifestacions, concentracions i talls de carreteres arreu del país, amb càrregues policials i un balanç d'una norantena d'atencions sanitàries a tot Catalunya, de caràcter lleu. Després de l'empresonament de Jordi Turull, Carme Forcadell, Raül Romeva, Josep Rull i Dolors Bassa, i de la decisió de Marta Rovira de marxar a l'exili, la detenció de Puigdemont va acabar d'esborrar el somriure d'una anomenada revolució que avança cap a mobilitzacions de resistència pacífica. Als carrers es reclamava alguna cosa més que protestes en forma de manifestació: que el Parlament investeixi Puigdemont i es convoqui una vaga general. Els partits sobiranistes van mantenir contactes al llarg de la jornada, però les divergències estratègiques entre l'independentisme no faciliten l'entesa. La CUP va oferir-se per entrar a la mesa del Parlament per investir el president de la Generalitat amb el suport de JxCat i ERC. Finalment, en un

missatge institucional, el president del Parlament, Roger Torrent, va refermar la seva determinació per articular una resposta unitària. A partir d'avui, va dir, per treballarà amb partits i entitats per articular el front en defensa de la democràcia i dels drets fonamentals que va proposar després de la suspensió del ple d'investidura de Turull.

Hèlsinki, 18 h
Puigdemont va marxar dissabte de Hèlsinki a les

sis de la tarda, segons fonts consultades per aquest diari. Després de complir amb l'agenda d'actes prevista al país escandinau, el president de la Generalitat va emprendre un llarg viatge en cotxe amb un recorregut poc previsible. Des de Hèlsinki, va passar a la ciutat finlandesa de Vaasa, on va agafar un ferri fins a Umea, a Suècia. Des d'allà, va continuar viatjant fins a Estocolm i Malmö, des d'on va travessar la fronte-

ra amb Dinamarca, amb destí cap al sud. En travessar la frontera amb Alemanya, va ser detingut per una patrulla de carreteres de la policia federal criminal a les 11.19 h a l'A-7, al municipi de Schuby, al land de Schleswig Holstein. Primer, va ser traslladat a la comissaria de la població de Schuby. Com que allà no hi havia dependències per mantenir-lo detingut, el van portar a la presó de Neumünster. En tot moment, el

tracte que va rebre va ser molt cordial i respectuós, segons va assegurar la portaveu de JxCat, Elsa Artadi. El CNI, en col·laboració amb la Policia Nacional espanyola, tenia localitzat Puigdemont i va avisar la policia alemanya que es dirigia cap al país perquè procedís a la detenció.

A disposició judicial
Puigdemont passarà avui a disposició del jutge. D'entrada, acreditaran la seva identitat i un tribunal hau-

L'APUNT

La feina bruta

Anna Serrano

És una qüestió policial i judicial. Era la laconica resposta del govern espanyol a la detenció de Carles Puigdemont en una operació conjunta entre la policia espanyola, el CNI i l'Oficina Federal d'Investigació Criminal d'Alemanya. Res més incert. L'arrest del 130è president de la Generalitat ha obert una crisi política al país germànic, on ahir ja es van sentir veus contràries a

l'extradició. Entre elles, les d'un vicepresident del Parlament Federal alemany, Wolfgang Kubicki, i del principal partit de l'esquerra alternativa, Die Linke, que en reclamava l'alliberament. Espanya ha convertit la seva nefasta gestió política en un problema de dimensions internacionals. I ara espera que Alemanya li faci la feina bruta. Veurem si hi està disposada. I el cost.

gut a Alemanya

El recorregut de Puigdemont

- 1 El president va sortir d'Hèlsinki (Finlàndia) el dissabte 24 a les 6 de la tarda en un cotxe amb matrícula belga
- 2 A Vaasa agafa un ferri fins a Umea (Suècia)
- 7 Travessa la frontera alemanya per l'A-7. Quan és detingut, el porten a la comissaria de Schuby
- 8 Després el traslladen a la presó de Neumünster

Segons fonts del ministeri públic consultades per l'ACN, el procés no serà immediat, tot i que compten que es dilatarà tant com en el cas de Bèlgica. A principis de desembre, davant de la possibilitat de no obtenir els resultats esperats, el jutge Llarena va optar a principis de desembre passat per retirar l'euroordre dictada per la magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, quan instruïa el cas. La justícia belga podia haver restringit aleshores els delictes de què se l'acusava, de manera que no es podia garantir la igualtat en la "depuració de les diferents responsabilitats penals" de tots els investigats en la causa de manera unificada. Com és sabut, el delictes de rebel·lió no forma part de la llista de 32 delictes regulats per directiva europea que impliquen una extradició automàtica, i el marge de transposició és que el marca la diferència entre els estats del club dels 28.

El front escocès
L'euroordre de detenció de la consellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí, també va començar a tramitar-se a Escòcia. L'advocat de la consellera d'Ensenyament és Aamer Anwar, rector de la Universitat de Glasgow i un conegut defensor dels drets humans. Anwar va recordar que Ponsatí és a Escòcia per exercir com a catedràtica d'Economia a la universitat de Saint Andrews. En declaracions a Sky News, l'advocat va apuntar que defensaran davant de la justícia que es tracta d'una persecució política i que les autoritats espanyoles no garanteixin que se li faci un judici just. Els fets van generar un pronunciament immediat de la primera ministra escocesa, Nicola Sturgeon, que va defensar la separació de poders. La mandatària escocesa va refermar el suport del seu executiu al dret a l'autodeterminació dels catalans i l'oposició a l'empresonament dels dirigents independentistes. ■

rà de determinar si li apliquen mesures cautelars mentre es resol l'euroordre. És a dir, l'autoritat judicial haurà de decidir si deixa el president de la Generalitat en presó provisional o en llibertat. La decisió final, però, pot ser llarga. El vicepresident del Bundestag, Wolfgang Kubicki, un jurista experimentat, va declarar que no contempla l'extradició per una acusació de rebel·lió com la que formula Llarena.

Les frases

“Catalunya necessita una resposta a l'altura de les circumstàncies”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“L'objectiu de fer un govern i un consell de la República a Brussel·les s'ha de mantenir”

Antoni Comín
CONSELLER DE SALUT

“Seguim amb fermesa. Seguim pacíficament i sense violència. Som gent de pau i volem ser lliures!”

Meritxell Serret
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

“Quatre països d'Europa no poden extradir per causes polítiques”

Lluís Puig
CONSELLER DE CULTURA

“Espero un examen acurat de les autoritats jurídiques i polítiques responsables del cas a Schleswig-Holstein”

Wolfgang Kubicki
VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT ALEMANY

“Reunió de lletrats [a Brussel·les] i després cap a Hamburg per posar en marxa l'equip jurídic per defensar-lo”

Jaume Alonso-Cuevillas
ADVOCAT DE CARLES PUIGDEMONT

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La façana de la presó de Neumünster, al sud de Kiel, on ahir va ser traslladat el president Carles Puigdemont ■ SRDJAN SUKI / EFE

La tria d'Alemanya per a la detenció no seria casual

■ La decisió sobre l'euroordre i les mesures cautelars al president Puigdemont es prendrà al land de Schleswig-Holstein ■ A Alemanya no hi ha delictes de rebel·lió i l'equiparable és el d'"alta traïció"

Gemma C. Serra

Berlín

Els gairebé cinc mesos d'exili a Bèlgica, amb l'euroordre desactivada, van acabar ahir abruptament en una estació de servei d'Alemanya, prop de la frontera amb Dinamarca. Els serveis secrets espanyols havien detectat el cotxe amb què Carles Puigdemont viatjava per carreteres daneses, després de sortir precipitadament dissabte des de Finlàndia, un cop el jutge Pablo Llarena va emetre el seu carregament d'ordres contra la cúpula catalana.

Van esperar el moment en què entrava en territori alemany, el país que, políticament, exerceix d'aliat perfecte de Mariano Rajoy. Angela Merkel ha donat suport reiteradament al seu col·lega espanyol,

sobretot pel que fa a la línia de l'Estat espanyol respecte a Catalunya. El territori alemany semblava més propici que el danès, on Puigdemont té bons aliats polítics, per detenir el líder català.

Aquesta idea de l'espera fins a entrar a Alemanya era almenys ahir la versió del *Kieler Nachrichten*, el diari local de la ciutat de Kiel, capital del land de Schleswig-Holstein, fronterer amb Dinamarca, segons el qual el president es planteja fins i tot demanar asil polític a Alemanya, malgrat les poques possibilitats que tindria d'aconseguir-ho.

La detenció es va produir a les 11.19 del matí i, en qüestió de poques hores, Puigdemont va passar, primer, per una comissaria local i, després, va ser traslladat a la presó de Neumünster, al mateix estat federat.

Les xifres

60

dies és el termini màxim per resoldre la qüestió de l'euroordre i entregar o no Puigdemont a la justícia espanyola.

81è

article del Codi Penal alemany inclou el delictes equiparable al de rebel·lió: el d'"alta traïció", que també exigeix l'ús de violència.

Serà la justícia d'aquest petit land del nord d'Alemanya, i no la fiscalia federal, la que dictaminarà avui si ingressa en presó preventiva, mentre s'examina l'euroordre. També serà aquesta fiscalia la que determinarà si dona la raó a Espanya pel que fa al càrrec de rebel·lió que imputa el jutge Pablo Llarena a Puigdemont, com a la resta de polítics independentistes catalans, en presons espanyoles.

A Alemanya, la justícia està totalment descentra-

litzada, de manera que la decisió no correspon al fiscal federal, que té la seu a Karlsruhe, sinó al "regional" de Kiel. El delictes de rebel·lió no existeix com a tal, tot i que l'equivalent més proper és el d'"alta traïció", inclòs en l'article 81 del Codi Penal, amb penes que poden anar des dels deu anys fins a la cadena perpètua —que a Alemanya vol dir 25 anys—. És per a casos d'"intent d'amençar amb violència l'ordre constitucional" de la República Federal d'Alemanya (RFA).

La ministra de Justícia de Merkel, la socialdemòcrata Katarina Barley, no es va voler pronunciar ahir, en declaracions a la televisió pública alemanya, i es va limitar a recordar que la competència exclusiva en aquest assumpte és de la fiscalia, en aquest cas la de Schleswig-Holstein.

L'oposició, molt crítica

Des del Partit Liberal, a l'oposició, el seu vicepresident, Wolfgang Kubicki, jurista experimentat, va qüestionar que es pugui aplicar el càrrec de rebel·lió a Puigdemont, i que aquest delictes, tal com l'ha tipificat el jutge Llarena, sigui equiparable al que recull l'article 81 del Codi Penal alemany. Les lleis d'extradició són molt clares, tant les relatives a l'euroordre com a altres tractats bilaterals, i no encaixen amb el cas Puigdemont.

Una altra formació opositora, L'Esquerra, va exigir la posada en llibertat de Puigdemont de manera immediata. Als afores de la presó de Neumünster es van apinyar diversos grups de manifestants també en senyal de solidaritat amb el líder català i el procés sobiranista.

Alemanya és un país on la paraula *nacionalisme* fa por, per raons històriques, i que a més està obsesionat amb la idea d'estat gran i unit com a expressió de solidesa. Fins ara, ni els mitjans de comunicació ni l'opinió pública han estat gaire receptius amb relació al sobiranisme català. Les càrregues policials per aturar el referèndum van desfermar crítiques contra la violència policial, però en general es va esvaïr l'atenció mediàtica sobre el procés català. Ahir, la detenció de Puigdemont al seu territori obria de nou tots els informatius.

Puigdemont compareixerà avui mateix davant del Tribunal Administratiu de Kiel. Totes les mirades estan posades ara en la decisió de la justícia d'aquest petit land del nord d'Alemanya, no només avui, sinó en els dies següents —fins a 60, que és el termini màxim per prendre una decisió sobre l'euroordre. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El jutge té ara 48 hores per decidir sobre la detenció

■ La fiscalia alemanya proposarà o no l'extradició a l'Audiència Provincial, que disposarà de 60 dies per decretar-la ■ Boye aclareix que el tribunal examinarà si els fets que li imputen són delictes allà

El president Carles Puigdemont arribant a la Universitat de Copenhaguen per participar en un debat polític el mes de gener ■ EP

l'extradició és si els fets que s'imputen com a delictes al país d'origen també ho són al país en què es localitza el detingut. Que a Espanya ho qualifiquin de rebel·lió i el fet que a Alemanya també existeixi un delictes amb aquesta etiqueta, alta traïció, no és suficient per acceptar l'extradició. Cal anar al contingut del que es considera delictes i és en aquest camp on Boye hi veu recorregut. L'advocat va descartar que es pugui tenir en compte la declaració d'independència del 27-O, ja que es va considerar del tot simbòlica, sense cap efecte jurídic.

En aquesta nova ordre de detenció també s'haurà de tenir en compte que la justícia belga ja disposa de documentació arran de l'obertura d'un procediment per extradició el mes de novembre i si això té alguna conseqüència en aquesta segona ordre de detenció que s'ha començat a aplicar aquest cop a Alemanya. El que ha quedat descartat del tot, segons l'advocat, és la petició d'asil, ja que és una figura que no existeix entre estats de la Unió Europea, on els països estan adherits a la Convenció de Drets Humans.

Boye va ser un dels experts que va estudiar i definir l'estratègia judicial del president i dels consellers que es van refugiar a Brussel·les. L'advocat, conjuntament amb altres experts, va definir un conjunt dels cinc països més segurs a l'hora de dictaminar sobre extradicions entre els quals hi havia Alemanya conjuntament amb Holanda, Suïssa, Bèlgica i el Regne Unit.

Altres qüestions que estan sobre la taula a l'hora de debatre sobre la possibilitat que s'accepti l'extradició són les relacions polítiques entre la presidenta Angela Merkel i el cap de l'executiu Mariano Rajoy. Amb tot, l'advocat Boye va ser taxatiu assenyalant que cap jutge alemany es deixaria influir per qüestions polítiques. Cal tenir en compte que Alemanya també viu conflictes territorials com el de Baviera, on el gener de fa un any el Tribunal Constitucional alemany va negar un referèndum d'autodeterminació perquè anava contra la Constitució. Ara caldrà esperar el primer termini de 48 hores. ■

Emma Ansola
BARCELONA

Nou periple judicial per al president Carles Puigdemont després que ahir fos detingut mentre viatjava de Dinamarca a Bèlgica. El dirigent català es troba a les instal·lacions policials de Neumünster, que també inclouen una presó, i avui mateix serà traslladat al jutge local de la comarca perquè decideixi únicament sobre la situació personal de Puigdemont. El magistrat disposarà d'un termini de 48 hores per decidir si el deixa en llibertat provisional o bé el manté detingut, segons els experts consultats, entre ells l'advocat dels consellers Toni Comín i Meritxell Serret, Gonzalo Boye.

Un cop transcorregut

Les frases

“Puigdemont passarà dilluns a disposició del jutge, que haurà de decidir si el deixa en llibertat provisional o el manté detingut”

“El que és rellevant per a l'extradició són els fets pels quals es reclama la persona i no pas el nom o tipus de delictes ni si aquest existeix a Alemanya”

“Els advocats ens oposarem a l'extradició, fer un referèndum no és delictes a cap país europeu”

“La resolució del processament ens beneficia perquè té molt d'obra literària i poc de fets delictius”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DELS CONSELLERS COMÍN I SERRET

aquest termini, el següent passarà traslladar la documentació a la fiscalia general alemanya, que haurà de proposar o no a l'Audiència Provincial la petició d'extradició arran de l'euroordre demanada per la justícia espanyola. En el cas que aquest tribunal decideixi tirar endavant l'extradició, els advocats de Puigdemont ja han avançat que s'hi oposaran. Abans, però, consideren que la justícia alemanya

ho té difícil per decretar la extradició, ja que, recorden, els fets pels quals Espanya reclama la seva detenció no es consideren delictes a Alemanya. En tot cas, i fins que l'Audiència Provincial es pronuncii, hi ha un termini de 60 dies, ampliables a 30 dies més.

Una obra literària

Aquests *tempos* jurídics són els mateixos que ja es van produir el 5 de novembre, quan va arribar la pri-

mera ordre de detenció, llavors a Bèlgica. Amb tot, existeix alguna diferència, i és que a hores d'ara ja és té a mans i tothom ha pogut llegir la resolució de processament del jutge d'instrucció Pablo Llarena en què posa nom i motiva els presumptes delictes comesos; rebel·lió i malversació, en el cas de Puigdemont. L'advocat Gonzalo Boye ja va avançar a aquest diari que aquest escrit del jutge els “benefi-

cia” perquè es tracta més d'una “obra literària” que no pas d'una descripció de fets que puguin ser constitutius de delictes. “Va més enllà dels fets”, va dir Boye, que com a expert en dret internacional va assegurar que en cap país europeu es considera delictes el que s'imputa a Puigdemont a Espanya. “Fer un referèndum no és delictes”, hi va afegir. Boye va aclarir que el que cal tenir en compte a l'hora d'acceptar

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La policia escocesa demana a Ponsatí que es lliuri

Escòcia assegura que no pot impedir l'extradició. Un advocat expert en drets humans assumeix la defensa

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Clara Ponsatí podria fer créixer la xifra de líders independentistes empresonats si obeeix el requeriment de la policia escocesa, que la commina a lliurar-se en compliment de l'ordre europea de detenció emesa pel jutge del Tribunal Suprem Pablo Llaena. La policia escocesa va assenyalar ahir, un cop va confirmar que estava en possessió de l'ordre europea de detenció, que va fer una sèrie d'indagacions per rastrejar els mo-

viments de Ponsatí. Posteriorment es va posar en contacte amb l'advocat de l'exconsellera, Aamer Anwar, i segons el cos policial aquest està organitzant el lliurament de Ponsatí.

Anwar va explicar ahir a través d'una piulada a Twitter que ha estat contractat per defensar Ponsatí de l'intent d'extradició atenent el cas com una persecució política. "No hi ha garanties que els drets humans de Ponsatí siguin respectats als jutjats espanyols", va assenyalar l'advocat. Anwar és un reconegut penalista i rector de

la Universitat de Glasgow. És conegut per les seves posicions d'esquerres i per la seva participació en la defensa dels drets humans, com ara la campanya Stop the War Coalition, sorgida després dels atemptats contra les torres bessones de Nova York, i la defensa d'una educació a les escoles que inclogui les diferents opcions sexuals. L'any passat va ser nomenat advocat de l'any a Escòcia.

En el tancament d'aquesta edició no havia transcendit encara la decisió de Ponsatí. La primera

Ponsatí, al novembre a Bèlgica ■ ARXIU

Les frases

“No hi ha garanties que els drets humans de Ponsatí siguin respectats als jutjats espanyols”

Aamer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

“És ben sabut que el govern escocès dona suport al dret del poble de Catalunya a decidir el seu futur”

Nicola Sturgeon
PRIMERA MINISTRA D'ESCÒCIA

ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon, va recordar ahir el suport del govern que encapçala a l'autodeterminació catalana, i va expressar una "forta oposició a la decisió d'Espanya de demanar la detenció i l'empresonament dels polítics que donen suport a la independència". Tanmateix, Sturgeon va assenyalar que la independència dels sistemes policials i jurídics respecte del polític impedeix que els ministres escocesos puguin intervenir en el procés d'extradició. Ponsatí, en canvi, sí que es pot oposar a l'extradició als jutjats.

Ponsatí va ser cessada com a consellera d'Ensenyament per l'aplicació de l'article 155. Va acompanyar Carles Puigdemont en el seu exili a Bèlgica. El 10 de març va canviar el sòl belga pel del Regne Unit, ja que es va reincorporar a la Universitat de St. Andrews, al nord d'Edimburg. Va tornar com a catedràtica d'economia, feina que exercia abans d'entrar al govern el 2017. ■

BOTIGUES QUE ES MOUEN AL COMPAS DELS ESTUDIANTS DEL BARRI.

EL COMERÇ DE BARCELONA
SONA BÉ!

Els comerços i mercats de Barcelona es mouen al ritme de la ciutat. I amb les seves històries ens ajuden a construir la ciutat que volem.
barcelona.cat/comerc

Ajuntament de Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena ja va aturar una euroordre que se li torçava

■ Va retirar la petició d'extradició de Puigdemont i dels consellers exiliats abans que es pronunciés el jutge belga, per por que no els pogués jutjar per rebel·lió ■ Lamela els havia volgut imputar corrupció

Óscar Palau
BARCELONA

Aquest no serà el primer procés d'extradició al qual s'haurà d'enfrontar Carles Puigdemont. El primer, el que es va iniciar a Bèlgica just després del seu exili, va ser aturat un mes després pel mateix jutge Llarena, que es va adonar que es podia girar en contra dels seus objectius. Aquell procediment, de fet, l'havia activat la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela el 3 de novembre, l'endemà de decretar presó preventiva per a tots els consellers que s'havien quedat a Catalunya després de l'activació del 155, amb l'emissió d'una primera ordre de detenció europea i una ordre de crida i cerca internacional. Tot just 48 hores després, el dia 5 al matí, el president i els consellers Toni Comín, Clara Ponsatí, Meritxell Serret i Lluís Puig es van presentar amb els seus advocats en una comissaria a Brussel·les. Aquell mateix migdia, ja a la seu de la fiscalia belga, el jutge d'instrucció els va interrogar per analitzar la petició d'extradició pels presumptes delictes de què se'ls acusava: rebel·lió i sedició, a més de malversació, prevaricació i desobediència. El magistrat va dictar la llibertat condicional per als catalans mentre durés el procediment, amb mesures cautelars suaus, que ni tan sols van suposar cap fiança, com ara l'obligatorietat de no moure's del país, de notificar la residència i d'enviar un correu cada matí per explicar els seus plans per al dia, a més de presentar-se quan els citessin.

Conscient que la causa podia ser llarga a Bèlgica, Lamela, de fet, també va marcar la casella del delictes de corrupció en els formularis de la petició oficial, fet que, si s'hagués acceptat, hauria suposat el lliurament automàtic dels cinc membres del govern a

El president Puigdemont, amb els consellers Comín i Serret, a Brussel·les, l'endemà que es retirés la primera euroordre ■ ACN

les autoritats judicials espanyoles. Tanmateix, la mateixa fiscalia belga ho va descartar per falta de base, en una primera vista el 17 de novembre a l'anomenada Cambra del Consell, jutjat que va decidir estudiar més a fons el cas, ja que calia examinar si els fets que relatava l'ordre podien encaixar en algun delictes inclòs en el Codi Penal belga. De fet, segons els advocats del president, les extradicions per una euroordre s'apliquen en un 99% dels casos i només s'aturen si hi ha risc de violació de drets humans o per falta de criteri de doble incriminació, ja que els delictes han d'existir als dos països. Per això, en tot mo-

ment van al·legar que els delictes de què se'ls acusava no són crims a Bèlgica, i que la justícia espanyola no els garantia un procés just. La fiscalia belga, però, va proposar equiparar-los als de "coalició de càrrecs públics" i "malversació". És per això que el jutge va donar dues setmanes més, fins al 4 de desembre, perquè les defenses poguessin preparar els seus arguments.

Aquell dia, la fiscalia belga va mantenir quatre dels cinc delictes contra Puigdemont i els consellers (tots menys el de prevaricació), i el jutge va anunciar que decidiria sobre el cas deu dies després, el 14 de desembre.

Viatges arreu d'Europa

Tot i que era lliure de moure-se per tot el món, tret de l'Estat espanyol, des de l'arxivament de la primera euroordre, Puigdemont no va sortir de Bèlgica fins al 22 de gener, quan va anar a Dinamarca per participar en una conferència a la universitat sobre el cas català. Llavors la defensa li havia desaconsellat el viatge, i més després que la fiscalia espanyola demanés la reactivació de l'euroordre, fet que ja hauria provocat la seva detenció i el reinici de tot el procés d'extradició. El jutge Llarena, però, ho va desestimar, i Puigdemont va completar el viat-

ge sense cap impediment.

El mateix, de fet, que va fer fa vuit dies, quan va anar a Ginebra per participar en diversos actes sobre els drets humans, fins i tot a la seu de l'ONU, abans de marxar dimecres cap a Finlàndia, on el va agafar la segona euroordre. A Suïssa s'havia trobat amb l'exdiputada també exiliada Anna Gabriel i amb la consellera Serret, que sortia per primer cop de Bèlgica. Després de traslladar-se a Escòcia, Ponsatí havia estat a Àustria i a Alemanya en les últimes setmanes, i Puigdemont va completar el viat-

El que passa és que abans, a finals de novembre, el magistrat del Suprem Pablo Llarena —que fins llavors havia dut el cas contra la mesa del Parlament— havia decidit unificar en una de sola, sota la seva tutela, les causes obertes contra els dirigents catalans arran del procés sobiranista. Un canvi, per cert, al qual al principi es resistia la fiscalia, que temia que Llarena, que havia deixat sortir Forcadell amb fiança, era més "tou" que Lamela...

Després que el mateix 4 de desembre deixés sortir en llibertat sota fiança tots els consellers tret de Junqueras i Forn, l'endemà Llarena, el mateix magistrat que divendres la reactivava, va decidir per sorpresa retirar l'euroordre, ja que admetia que, si l'hi haguessin denegat "parcialment", la causa

Les dates

03.11.17

Lamela dicta euroordres de detenció sobre Puigdemont i els consellers exiliats a Bèlgica, que es lliuren el dia 5.

05.12.17

El jutge Llarena retira per sorpresa la petició d'extradició, i la justícia belga archiva el cas deu dies després.

s'hauria vist limitada. I és que el jutge belga hauria pogut decidir no entregar els catalans o, pitjor encara, haver-ho fet pels delictes de malversació i desobediència, però no pels de rebel·lió i sedició, fet que hauria impedit que se'ls hagués pogut jutjar per això a l'Estat. Llarena va argumentar fins i tot que, en aquest cas, els ja processats per ell haurien estat "en pitjor situació", i va dir, a més, que confiava que podria engarjolar els exiliats més tard perquè havien dit que tornarien "a fi de prendre possessió i exercir els seus càrrecs electius en els comicis" del 21-D, un retorn que la justícia espanyola després tampoc ha permès.

Vista la petició, la justícia belga archivava el cas el 15 de desembre sense haver-se arribat a pronunciar, i aixecava totes les mesures cautelars sobre Puigdemont i els consellers. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Passar a l'acció

■ Els sobiranistes intenten traçar una estratègia conjunta ■ La vaga general, la investidura de Puigdemont o la formació de govern es posen sobre la taula

Marc Bataller
BARCELONA

I ara què? En política, després de grans esdeveniments o greus sotracos, com els d'ahir, sempre apareix aquesta pregunta recurrent. Es tracta d'un tòpic, però és la qüestió que ara es fa tothom. Partits, entitats i ciutadania. El president del Parlament, Roger Torrent, va tornar a fer ahir una crida a bastir un front democràtic "per les llibertats" i va anunciar que iniciarà converses amb tothom per cercar acords. Però, més enllà d'aquest plantejament, hi ha altres opcions sobre la taula. S'ha d'apostar per la investidura de Carles Puigdemont? S'ha de fer govern ara mateix? S'ha d'organitzar una vaga general? Els partits sobiranistes treballaran a partir d'avui per dibuixar aquest nou full de ruta i una estratègia conjunta.

La proposta de vaga ge-

neral o una aturada de país, com la del 3 d'octubre passat, va ser una de les més escoltades durant la manifestació d'ahir. Junts per Catalunya i ERC no descarten aquest escenari, però sí que consideren que s'ha de tenir el cap fred, malgrat el greu moment que viu el país, i buscar accions contundents i efectives. Per contra, la CUP sí que va prendre partit clarament a favor de parlar Catalunya.

Si en aquesta qüestió es poden trobar punts d'aliances, la possible investidura de Puigdemont ja allunya més els partits. Un sector de JxCAT s'hi mostra obertament favorable, igual que els cupaires, que es van oferir a entrar a la mesa del Parlament per tirar endavant aquesta opció. Mantenen que tot plegat seria la millor solució per posar contra les cordes l'Estat espanyol i els seus braços executors. Per la seva part, el PDeCAT no ho acaba de veure clar,

igual que ERC. Els republicans creuen que, davant d'aquest panorama d'emergència nacional que viu el país, cal configurar com més aviat millor un govern per recuperar les institucions i així poder dibuixar una ofensiva coordinada i organitzada. Segons la seva opinió, una investidura de Puigdemont no aniria acompanyada de la recuperació de l'executiu. En aquest mateix sentit, es va expressar el secretari general de la UGT, Camil Ros, que va demanar que es configurés immediatament un govern per liderar una resposta contra les contínues agressions de La Moncloa —Omniun també es va afegir a aquesta petició.

S'haurà de veure com s'acaba reconfigurant tot aquest puzzle, però el que tenen clar les formacions sobiranistes és que ara més que mai cal passar a l'acció i treballar per la unitat, una unitat a la qual també es podrien sumar

els comuns, que van denunciar que detencions com les de Puigdemont només fan que agreujar el problema.

Una tercera pota de reacció als atacs de Madrid, al marge de la investidura i la vaga general, seria la convocatòria de més mobilitzacions populars per als pròxims dies.

Crida a la calma

Com reconeixia ahir Torrent, estem en un moment clau i és "l'hora de la política", però els partits també són conscients que la gent està molt cansada de l'ofec que practica l'Estat espanyol contra Catalunya.

Per alguns ciutadans, la detenció de Carles Puigdemont és la gota que fa vessar el vas i per aquest motiu les organitzacions polítiques van demanar que el moviment independentista no trenqués allò que sempre l'ha caracteritzat: la transversalitat i la no-violència. "És el que volen.

La presidenta de l'ANC, amb representants polítics, ahir a la manifestació de Barcelona ■ JOSEP LOSADA

Que les seves interlocutòries judicials —en referència a la suposada existència de violència— s'adaptin a la realitat", destacava l'eurodiputat d'ERC Jordi Solé.

Elsa Artadi, de Junts per Catalunya, es va expressar en els mateixos termes i va reconèixer que Puigdemont sabia els "riscos" que corria amb els viatges que realitzava per Europa, però que no va voler renunciar a internacionalitzar el procés.

Les forces polítiques també van exigir empara a Alemanya i la Unió Europea recordant que estem da-

vant d'un conflicte polític i en cap cas judicial.

I els constitucionalistes què van dir? Doncs, van celebrar la notícia. El líder del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, envalentit, va assegurar, en tot burleta, que la Terra no és "prou gran" per amagar-se d'un estat de dret. Albiol, igual que Ciutadans, també va aprofitar per carregar contra un dels seus objectius preferits: la cobertura informativa de TV3 sobre els fets d'ahir. Per la seva banda, Inés Arrimadas, de Ciutadans, va augurar que Puigdemont ja ha passat a la història. ■

Les frases

“Ell sabia els riscos que corria quan viatjava i mai ha volgut renunciar-hi perquè és la nostra veu al món”

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JxCAT

“La persecució contra Puigdemont i els exiliats no és només contra ell, és també contra Catalunya”

Jordi Solé
EURODIPUTAT D'ERC

“Mobilització permanent no violenta, aturem el país i investim Puigdemont”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“La detenció de dirigents polítics no ens acosta a cap solució. Ens enfonsa més en el problema”

Xavier Domènech
PRESIDENT GRUP EN COMÚ-PODEM

“Són dies difícils, però continuarem avançant cap a la llibertat. Sense caure en provocacions”

Josep Rull
CONSELLER DE TERRITORI

“Volem unitat i que la justícia alemanya prengui decisions per ser la solució i no un problema”

Maria Senserrich
PORTAVEU DE PDeCAT

Llibertat per al "poble català"

Les entitats independentistes es van conjurar ahir per continuar treballant per aconseguir la "llibertat" dels presos polítics, els exiliats i el "poble de Catalunya" en general i poder recuperar la "democràcia". Aquesta va ser una de les grans reivindicacions que es van sentir a la manifestació de Barcelona, que en un primer moment va convocar l'ANC, però a la qual després es van anar sumant la resta d'associacions, com ara Òmnium Cultural, entre d'altres, i tots els partits sobi-

ranistes. Un altre missatge que es va sentir amb força és la petició d'ajuda a la Unió Europea, i més concretament a Alemanya, perquè no extradeixi el president Puigdemont a l'Estat espanyol. "Els delictes que s'imputen a Puigdemont i als altres polítics són inventats, estan completament falsejats i es basen en una violència que no s'ha donat en cap cas en la societat catalana", va ressaltar la flamant nova presidenta de l'Assemblea, Elisenda Paluzie.

DISCURS DEL PRESIDENT DEL PARLAMENT

"És l'hora de la política"

Catalans, catalanes, Estem vivint els moments més foscos de la democràcia i els drets fonamentals a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol des de 1978. Ens trobem en un context d'involució democràtica sense precedents i, en aparença, sense aturador. Els darrers temps hem vist com es retallaven i vulneraven progressivament drets fonamentals que donàvem per descomptats. Hem vist com es perseguia policialment un referèndum, com es reprimia violentament les persones que hi participaven. Hem vist com s'empenyaven membres d'un govern democràtic, i persones escollides per centenars de milers de ciutadans eren forçades a l'exili.

Aquesta escalada de vulneracions va fer un salt exponencial divendres, quan cinc persones més van ser enviades a la presó per les seves idees polítiques, fet que va provocar un cop gairebé definitiu a la democràcia espanyola. La set de venjança dels poders de l'Estat, però, és inesgotable, i avui hem rebut amb tristesa la notícia de la detenció del president Carles Puigdemont a Alemanya.

Amb aquestes accions no s'està perseguint només persones, sinó que s'està segrestant la voluntat del conjunt del poble de Catalunya expressada a les urnes. El president Puigdemont ho és en virtut de la decisió lliure, sobirana i democràtica dels seus conciutadans expressada al Parlament. I cap jutge, ni cap govern, ni cap funcionari té la legitimitat per cessar, i encara menys perseguir, el president de tots els catalans.

No és una causa personal. L'Estat està atacant al cor de la democràcia fent una causa general contra els seus adversaris polítics, i s'acarnissa amb Catalunya convertint-la en un laboratori per poder perseguir la dissidència arreu. L'Estat, amb les seves accions, està posant en risc els fonaments sobre els quals es va construir Europa. I tots els defensors de la de-

El president del Parlament, Roger Torrent, fent el discurs institucional ■ ARXIU

mocràcia i les llibertats ens hem de sentir interpel·lats, sigui quina sigui la nostra opció.

Vull enviar un missatge de solidaritat i d'escalf a les famílies dels presos i dels exiliats, i a tota la ciutadania. Comparteix amb vosaltres la indignació per aquesta situació. En vista d'aquest context especialment injust, vull fer una crida a la calma i a la responsabilitat de tothom. Totes les respostes han de ser democràtiques, cívicques, transversals i necessàriament pacífiques, com sempre hem fet els catalans. No regalem victòries a qui no vol que la democràcia venci. No tinc cap dubte que la societat catalana actuarà com sempre ha fet: des de la no-violència i la fermesa.

Aquesta situació exigeix una sortida política. No judicial. Ara és l'hora de la política. Ho hem defensat sempre i ara és més pertinent que mai. En aquest sentit, i en virtut del càrrec que ostento, vaig fer una crida a la creació d'un gran front social i democràtic de defensa de les llibertats i els drets del país. Un front que tingui traducció a la societat civil i que fins i tot

pugui arribar a cristal·litzar a les institucions. Aquest Parlament és capaç, i ho ha demostrat, de generar acords amplis que reflecteixin consensos que estan ben instal·lats en la nostra societat.

Per aquest motiu ahir vaig instar tothom a fer aquest front comú pels drets i les llibertats fonamentals. Per això, els informo que demà mateix començaré a treballar amb partits, sindicats, entitats i organitzacions rellevants de la societat civil per articular una resposta conjunta i unitària. L'hora és greu. L'excepcionalitat, evident. I la causa de la democràcia està per sobre de qualsevol interès. Catalunya necessita una resposta a l'altura de les circumstàncies. Catalunya necessita la fermesa, el compromís, la dignitat i la diversitat d'aquest Parlament, dels seus representants, però també del conjunt de la societat civil, per salvar la democràcia, els drets i les llibertats.

Posem-hi unitat, intel·ligència col·lectiva, aparemquem discrepàncies, construïm esperança. Fem-ho. Fem-ho ara.

"Puigdemont ja forma part del passat de Catalunya"

Inés Arrimadas
LÍDER DE CIUTADANS

"Espanya és un país de la UE i la Terra no és prou gran per amagar-se de l'estat de dret"

Xavier García-Albiol
PRESIDENT DEL PP A CATALUNYA

"És intolerable que dins la UE hi hagi presoners polítics, empresonats per idees polítiques"

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA ANC

"No ens aturarem fins que hi hagi una situació de plena democràcia a Catalunya"

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

"Alemanya i el món han de saber que president, presos i exiliats representen la voluntat d'un poble"

Josep Maria Cervera
PRESIDENT DE L'AMI

"Es necessita un nou govern de manera urgent per poder liderar aquesta resposta"

Camil Ros
SECRETARI GENERAL UGT

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat celebra amb contenció la "caça"

El govern de Rajoy no es manifesta i Albert Rivera es mostra satisfet pel final de "la fugida del colpista Puigdemont" El PSOE celebra que es compleixi la llei Podem creu que la detenció "no ajuda" i reclama una resposta política

Xavi Aguilar
BARCELONA

Mentre que a l'Estat les xarxes socials bullien amb tota mena de bromes de mal gust i comentaris degradants sobre la detenció de Carles Puigdemont –la "caça", segons algun mitjà de perfil clarament espanyolista–, els polítics van fer un exercici de moderació per celebrar amb contenció la notícia. El govern de Mariano Rajoy no va fer cap declaració, però el PP sí que es va pronunciar mitjançant el seu coordinador general, Fernando Martínez-Maillo, que va declarar que Puigdemont "no podia ser un fugitiu eternament" i que, quan un es pensa que és "impune i que es pot passejar per Europa sense més ni més, també ha de saber que estem en un marc jurídic comú en tots els països europeus". Maillo va remarcar

Les frases

"Ningú pot ser un fugitiu eternament. La detenció és la conseqüència de la cooperació policial"
Fernando Martínez-Maillo
COORDINADOR GENERAL DEL PP

"Ningú està per sobre de la llei. Respecte a les decisions judicials i suport a les forces i als cossos de seguretat"
Pedro Sánchez
SECRETARI GENERAL DEL PSOE

"A Puigdemont se li ha acabat l'Erasmus. Ara toca tornar a Espanya i examinar-se de les que li falten"
Ignacio Aguado
PORTAVEU DE CIUTADANS A L'ASSEMBLEA DE MADRID

"Intentar destruir una democràcia europea no pot gaudir d'impunitat. La justícia fa la seva feina"
Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

"La crisi política a Catalunya no es resoldrà amb detencions i presons ni judicialitzant la política"
Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

"A Espanya ningú està per sobre de la llei. Ara cal recuperar un futur de concòrdia a Catalunya"
Pablo Casado
VICESECRETARI DE COMUNICACIÓ DEL PARTIT POPULAR

que, com a "fugitiu de la justícia", Puigdemont ha de respondre, "tant és on s'amagui", i que ara ho haurà de fer, "sempre dins del que és l'estat de dret i el respecte a la justícia".

Un dels més satisfets, com a mínim pel que es despenia del to dels seus missatges, era el president de Ciutadans, Albert Rivera. "S'ha acabat la fugida del colpista Puigdemont. Intentar destruir una democràcia europea, infringir les lleis democràtiques, trencar la convivència i malversar diners públics amb aquesta finalitat no pot gaudir d'impunitat; la justícia fa la seva feina", va escriure a les xarxes socials.

El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, tampoc es va desmarcar del missatge dels partits de dretes i va refermar que "ningú està per sobre de la llei". El socialista va re-

cordar: "Vivim en un estat social i democràtic de dret a Espanya i Europa." I va reclamar "respecte a les decisions judicials i suport a les forces i als cossos de seguretat". "Dins de la Constitució, hi ha la política. Fora, res", hi va afegir en una piulada.

Amb un to més moderat i alhora evitant implicar-s'hi gaire, es va manifestar el secretari general de Podem. "La crisi política a Catalunya no es resoldrà amb detencions i presons ni judicialitzant la política", va afirmar des de Buenos Aires Pablo Iglesias, que va insistir en la idea que "la detenció i

l'empresonament no ajuden a fer que la relació entre Catalunya i Espanya millori, perquè Catalunya requereix una resposta política i un diàleg".

Al seu parer, l'única solució és "continuar apostant per les vies democràtiques, per l'empatia, pel sentit comú i pel diàleg", ja que "la judicialització de la política no servirà per resoldre la situació de Catalunya". "No volem que Catalunya se'n vagi d'Espanya, però apostem per una relació en clau de fraternitat, perquè les tasques dels polítics no poden ser substituïdes per les dels jutges", hi afegia. ■

El CGPJ vol protecció per a Llarena per unes pintades

Redacció
MADRID

La comissió permanent del Consell General del Poder Judicial (CGPJ) es va reunir ahir de manera extraordinària per demanar al Ministeri de l'Interior mesures de protecció per al jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena i la se-

va família. El motiu, l'aparició durant la matinada d'una sèrie de pintades davant d'una residència de Das que, suposadament, pertanyia al jutge. L'Ajuntament del municipi de la Cerdanya, però, va negar que la casa davant la qual han aparegut les pintades sigui la del jutge encarregat de processar els líders

del moviment independentista català. Les pintades, en què se l'acusava de "feixista" i s'advertia que "els Països Catalans seran el teu infern" les va reivindicar l'organització juvenil d'esquerra independentista Arran, que s'hauria equivocat assenyalant el domicili del jutge. Segons sembla, la residència

de Llarena és una altra de la mateixa urbanització, motiu pel qual alguns veïns de la zona van col·locar una senyera a l'habitatge atribuït erròniament al jutge del Suprem. Altres veïns de la zona també han impulsat una petició a la plataforma Change.org per declarar-lo persona *non grata* al municipi.

Segons el CGPJ, les accions contra Llarena són una "coacció sobre el magistrat i la seva família que atempten contra l'exercici de les funcions que té encomanades". ■

Les pintades contra Llarena van aparèixer a la urbanització on té una casa, però no davant del seu domicili ■ TWITTER

Rajoy i el seu govern no van fer declaracions, però sí que es van pronunciar Pablo Iglesias, durant el seu viatge a Buenos Aires, i Pedro Sánchez, a través de les xarxes socials ■ EFE

Ajuntament de Polinyà
EDICTE
SOBRE INICI D'EXPEDIENT D'EXPROPIACIÓ DE TERRENY AL PARC DE LA RIERA
Expt. 653/2018
Mitjançant aquest anunci, es fa públic l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament en sessió de data 21 de març de 2018 pel qual s'ha declarat iniciat l'expedient d'expropiació forçosa amb les dades següents:
Béns i drets: URBANA.- Finca de forma irregular, de superfície 7.485,43 m², la qual es troba dins la referència cadastral: 9413401DG2091S0001MQ Propietari: Sra. M. Pilar Margenat Castro Adreça: Barcelona, c/ Muntaner, núm. 470, 4t 1a. Sol·licita a informació pública el procediment i audiència als interessats durant un termini de vint dies, establint que la informació pública s'anunciarà al Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de més circulació de la província de Barcelona i al tauler d'edificis municipal, i als efectes que puguin aportar les dades necessàries que permetin rectificar els possibles errors que s'estimin comesos en la relació o, si ho consideren oportú, oposar-se a l'ocupació dels béns per motius de forma o fons que han de fonamentar adequadament.
Polinyà, 22 de març de 2018
L'alcalde, Javier Silva Pérez Polinyà

Ajuntament del Catllar
ANUNCI
El Ple de l'Ajuntament, en data 11 d'octubre de 2017, va aprovar inicialment l'expedient de modificació puntual del Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) del Catllar, 06, relativa al repartiment dels costos que comporta l'execució d'infraestructures que afecten dos o més polígons o sectors i que no són sistemes generals.
L'expedient es pot consultar per qualsevol interessat a les oficines municipals tots els dies feiners en horari d'oficina, durant els trenta dies hàbils subsegüents a la darrera publicació del present anunci al BOP i al <https://tauler.seu.cat/inici.do?idens=4304300000>.
Durant aquest mateix termini es poden formalitzar, davant l'Ajuntament, les al·legacions que es considerin pertinents.
En cas que no es presenti cap al·legació ni reclamació, l'acord inicial esdevindrà definitiu.
El Catllar, 28 de febrer de 2018
L'alcalde, Joan Morlà i Mensa

Ajuntament de Gironella
ANUNCI
Aprovat inicialment per la Junta de Govern Local de data 12 de març de 2018, se sotmet a informació pública el projecte d'instal·lació d'un ascensor al sector de Cal Pere Vell, de conformitat amb l'article 85.4 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i se sotmet als tràmits d'informació i de consultes pel termini d'un mes, comptat des de la data de l'última publicació obligatòria en el Butlletí Oficial de la Província i en el diari El Punt Avui.
Durant aquest termini podrà ser examinat per qualsevol interessat en les dependències municipals per formular-hi les al·legacions que estimi pertinents o obtenir-ne còpies.
Queden suspeses les aprovacions, autoritzacions i llicències urbanístiques en aquelles àrees les noves determinacions de les quals suposin modificació del règim urbanístic vigent.
Les àrees afectades són les següents: Cal Pere Vell.
Gironella, 21 de març de 2018.
L'alcalde
David Font Simon

Roses per Sant Jordi
Roses preparades a granel
des de 0,92 € (tot inclòs)
Roses preparades i muntades
des d'1,23 € (tot inclòs)
Miquel i Àngel Puig, C.B.
T. 937 523 994 (3 línies)
comercial@miap.es
Majoristes des de 1980
Consulteu ofertes disponibles a www.roses-santjordi.com

MONTEPIO
Un Món de Serveis
MÀXIMA PROTECCIÓ

MANRESA
93 877 64 64

BERGA
93 822 22 86

SEU CENTRAL
Plaça Sant Jordi, 1 · 08241 MANRESA
montepio@montepioconductors.cat
www.montepioconductors.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTATPuigdemont fermato in Germania.
Protesti sulla Rambla, scontri con la poliziaCarles Puigdemont, former Catalan
president, detained in Germany

© 27 minutes ago

Deutschland hat seinen ersten politischen
GefangenenMàxima expectació per la
detenció de Puigdemont

■ Els mitjans de comunicació internacionals informen de l'arrest del president ■ El diari 'Süddeutsche Zeitung', de Baviera, afirma en un article d'opinió que Alemanya té "el seu primer pres polític"

Adela Genís
BARCELONA

La detenció del president català, Carles Puigdemont, a Alemanya va ser una de les notícies més destacades ahir en la majoria de mitjans de comunicació internacionals. Especial ressò va tenir l'arrest del mandatari a Alemanya, on els diaris en la seva versió digital i les televisions van estar informant tot el dia sobre la situació del líder català.

La versió digital de la revista *Der Spiegel* anunciava la detenció del líder català en portada. A més, a Twitter, el seu copropietari, Jakob Augstein, anava més enllà i opinava: "Alemanya no pot lliurar aquest home. El govern central espanyol vol solucionar un problema polític amb la policia i la justícia. No hi hem de col·laborar."

Per la seva banda, el segon diari del país, el *Süddeutsche Zeitung*, en un article d'opinió que signa Thomas Urban, assegura que Alemanya "té el seu primer pres polític". "El fet que els polítics empresonats siguin presos polítics no només és vist així per la majoria dels membres del Parlament regional de Barcelona i per Amnistia Internacional, sinó també per l'experiència dels ministres de Justícia de Brussel·les i Berna. Bèlgica i Suïssa no han lliurat Puigdemont a Madrid perquè no consideren que el conflicte a Catalunya sigui un problema intern a Espanya i, encara menys, de delinqüència", continua l'article d'Urban. "A Catalunya no hi ha violència pel costat dels independentistes, sinó pel de la policia espanyola", afirma l'articulista. A més, Urban asse-

Les frases

"Alemanya no pot lliurar aquest home. Es vol solucionar un problema polític amb policia i justícia"

Jakob Augstein
COPROPIETARI DE 'DER SPIEGEL'

"A Catalunya no hi ha violència pel costat dels independentistes, sinó pel de la policia espanyola"

"Els polítics catalans no són terroristes, sinó polítics legítims per eleccions lliures"

Thomas Urban
ARTICULISTA DEL DIARI 'SÜDDEUTSCHE ZEITUNG'

gura que els "polítics catalans no són terroristes, sinó que han estat legítims per unes eleccions lliures. El rotatiu també informa que la detenció del president català està generant importants tensions a Berlín, encara que no especifica quines. La cadena de televisió pública alemanya ZDF va fer un ampli desplegament durant tot el dia d'ahir, amb diferents entrevistes a polítics i experts en dret. El diari sensacionalista *Bild*, un dels que té més tiratge

a Alemanya, publicava ahir una gran foto de Puigdemont on també es podien veure les càrregues dels Mossos d'Esquadra. En el seu titular es podia llegir: "Entreguem el revolucionari barceloní a Madrid?". "El president està amenaçat amb 25 anys de presó", també assegurava un dels titulars del rotatiu. El diari *Die Welt* es feia ressò de la possibilitat que el president català demanés asil polític al país.

Les principals televisions del món —Al-Jazeera,

BBC, France 24 o la CNN— van connectar ahir a la tarda en directe amb la capital catalana, destacant els milers de persones que es manifestaven i amb connexió amb els seus corresponents. L'edició digital de la BBC obria ahir a la tarda amb la detenció i titulava: "El president fugitiu" i explicava que s'haurà de presentar aquest dilluns davant del jutge.

El diari britànic *The Guardian* informava de la detenció, a més de fer es-

ment a les protestes a Barcelona. Per la seva banda, a Escòcia els informatius obrien les portades amb la notícia que la policia escocesa demana a l'exconsellera Clara Ponsatí que es lliuri a les autoritats. Tant el diari *The National* com la BBC Scotland obrien les seves edicions digitals amb la política destituïda per l'article 155.

A França, *Le Monde* posava en portada de la seva edició les manifestacions, una informació que també recollia el *Libération*. Els mitjans de comunicació italians com ara *La Repubblica* i *Il Corriere della Sera* donaven cobertura als enfrontaments entre policia i manifestants i el recorregut. A l'Argentina, el diari *Clarín* també posava en portada la notícia, amb d'altres de relacionades amb el conflicte català. El portal de notícies rus *Sputnik* va seguir en tot moment els fets que passaven ahir a la tarda a Barcelona, i va publicar imatges en directe i piulades de persones o entitats que eren a les protestes. *Sputnik* també es feia ressò de la incidència que havia tingut la detenció de Carles Puigdemont a Alemanya i al fet que s'hagués convertit en tema del moment mundial a Twitter. ■

Catalan leader Carles Puigdemont held by German police

Police stopped former president when he was crossing from Denmark after visit to Finland

Catalogne : Carles Puigdemont arrêté par la police allemande, des milliers de personnes manifestent

Visé par un mandat d'arrêt européen, le leader indépendantiste s'était réfugié en Belgique à la fin d'octobre pour échapper aux poursuites de la justice espagnole.

LE MONDE | 25.03.2018 à 13h03 - Mis à jour le 26.03.2018 à 17h55

Abonnez-vous à notre site

El diari 'La Reppublica', l'edició digital de la BBC, el diari alemany 'Die Welt', el britànic 'The Guardian'. A sota, el web de 'Sputnik', el diaris alemanys 'Bild' i 'Süddeutsche Zeitung' i el francès 'Le Monde' es feien ahir ressò de la notícia ■ EL PUNT AVUI

Recull de premsa

Manifestacions a Barcelona després de l'arrest de Puigdemont

L'expresident independentista català, Carles Puigdemont, sota una ordre de detenció europea llançada per l'Estat espanyol, va ser detingut ahir per la policia alemanya a prop de la frontera amb Dinamarca, cinc mesos després d'haver fugit del seu país. Es presentarà davant del jutge dilluns. Milers de persones protesten a Barcelona contra el seu arrest.

CORRIERE DELLA SERA

Enfrontaments entre la policia i els manifestants a Barcelona

Després de la detenció [de Carles Puigdemont], els independentistes s'han organitzat a Barcelona en una manifestació en la qual han reunit milers de participants i que ha degenerat en uns enfrontaments entre els manifestants i la policia. La protesta partia des del davant de l'edifici de la Comissió Europea amb la idea d'arribar fins a la seu del consolat alemany a Barcelona.

Puigdemont, el líder català, detingut per la policia alemanya

La policia alemanya ha detingut l'expresident català Carles Puigdemont sota el mandat d'una ordre d'arrest europea quan travessava la frontera entre Dinamarca i Alemanya. Puigdemont, que viu en un exili autoimposat a Brussel·les des de l'octubre, anava en cotxe des de Finlàndia cap a Brussel·les quan va ser detingut, després de visitar legisladors finlandesos a Hèlsinki.

El líder separatista català Puigdemont, arrestat a Alemanya

Les autoritats alemanyes van arrestar l'expresident català Carles Puigdemont diumenge després d'entrar al país des de Dinamarca. Ara afronta una possible extradició cap a l'Estat espanyol. L'advocat de Puigdemont ha anunciat que el seu client ha estat detingut i que l'han portat a una comissaria. La justícia alemanya decidirà dilluns si se'l queda en custòdia pendent de l'ordre d'extradició.

Per SETMANA SANTA...vine a La Granadella

dijous 29 març 10h a 13h i de 15h a 19h

PORTES OBERTES *aniversari*

MUSEU I CENTRE DE LA CULTURA DE L'OLI DE CATALUNYA

divendres 30 març a les 21.30 h

EL DESCLAVAMENT

DEL DIVENDRES SANT

dissabte 31 març 10h a 14h i de 16h a 19h

PORTES OBERTES *aniversari*

MUSEU I CENTRE DE LA CULTURA DE L'OLI DE CATALUNYA

diumenge 1 abril a les 12 h

PROCESSÓ DE L'ENCONTRE

DEL DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La manifestació per

VAGA GENERAL • Barcelona incorpora el clam de la vaga general en el seu repertori de proclames i reivindicacions **RÀBIA** La manifestació que s'ha celebrat majoritàriament amb pau expressa la seva ràbia no només amb crits sinó amb silencis esfereïdors **MOSSOS** • A diferència d'altres convocatòries, la policia catalana són objecte de crítiques de deslleialtat

Jaume Vidal
BARCELONA

Catalunya és el país de la marmota. Cada dia es lleva despertant-se amb la mateixa cançó. Cada matí es repeteix una situació que el motiva a manifestar-se. Però a diferència del que li passava a Bill Murray que sempre escoltava un vell tema de Sonny i Cher, aquí escoltem la mateixa música, però canvia la lletra. Fins avui havíem escoltat tonades de despertador ja clàssiques: "Independència", "Llibertat presos polítics", "Visca la república" o "Puigdemont, el nostre president". En la manifesta-

ció d'ahir a Barcelona, que va arrencar al passeig de Gràcia davant de la Delegació de la Comunitat Europea fins el carrer Marina, a la Torre Mapfre on es troba el consolat alemany, la nova lletra de la repetitiva cançó que cantem la majoria del catalans portava aquest títol: *Vaga general*. El que aquest dies havia sortit com una proposta per forçar el redreçament de la situació per part de diferents polítics, va tenir ahir l'aval popular. La vaga general va atraure a sindicats, sectors àcrates i a grups comunistes que feia temps que no se'ls veia amb el protagonisme que van tenir ahir a la manifestació. L'estela-

da al costat de l'espanyola republicana.

La manifestació d'ahir a Barcelona, mantenint-se pels cànon de pacifisme que han caracteritzats les manifestacions del procés va tenir un compo-

Ahir els manifestants van perdre el caràcter festiu i lúdic d'altres cites d'aquesta mena

ment de radicalitat. Un d'aquests components es va visualitzar tan bon punt al inici de la manifestació una bona colla de manifestant convocats pe els CDRs

va agrupar al voltant dels carrers pels quals s'adcedeix a la cantonada Mallorca/Llúria on es troba la delegació del govern espanyol. Els mossos protegien les cantonades i barraven el pas i els manifestants més abrasats feien pensar a primera hora de la tarda que a aquesta zona hi hauria batussa. N'hi va haver: càrregues i contusionats., a mitja tarda i els mossos, a diferència d'altres manifestacions van ser escridassats: "No es meixeu la senyera que porteu", "Sou Guardia Civil", "Són Piolines, no mossos" "El vostre president està empresonat", crits que es tornarien a repetir al final de la manifestació.

El dubte existencial dels manifestants de si quedar-se en aquella zona o continuar el traçat previst va crear una bona estona la sensació que la manifestació és diluïa. Hi ha qui va arribar fins la Gran Via i altres van optar per seguir per València fins Bailén el que va portar a confluïr dues manifestacions. Mentre, va haver-hi moments que semblava que el seguici tirava per diferents cantons. La manifestació es va esponjar i durant força estona, la manifestació va fer el que es diu, utilitzat el símil ciclista, en el dia de cloenda de la Volta, "la goma". Finalment, la manifestació va agafar cos a partir de la plaça

Diferents imatges de la manifestació que ha confluït a la Torre Mapfre, on es troba la seu del consolat alemany a Barcelona. Sobre aquestes ratlles, contenidors cremant prop de la Delegació del Govern a Barcelona ■ LOSADA/AFP

manent

Tetuan i quan enfilava cap el carrer Marina es va poder calibrar que es tractava una de les cites de les grans ocasions.

Però tot i la gran munió de ciutadans i ciutadanes, la manifestació tenia un aire diferent. Es respirava ràbia, una ràbia pacífica però s'expressava molt més en els silencis que en els crits. El toc festiu, un tant naïf, que caracteritza les trobades d'aquesta mena, no hi va ser present. Això no obstant no hi van faltar els tocs d'humor "Millo, Millo, Millo... ay si te pillo".

La llarga marxa que va durar ben bé tres hores llargues des del que no podríem anomenar capçalera perquè realment no va existir, fins arribar al Port Olímpic va estar amenitzada per petits homenatges als que seguien la manifestació des dels balcons de casa, fen onejar les estelades i també xiulades als

que feien ostentació de la bandera espanyola. "Fora, fora, fora, la bandera espanyola". Les dues ensenyes van protagonitzar la situació de canviar la roji-

La manifestació va ser pacífica però hi va haver aldarulls a la delegació espanyola

gualda per la independentista en el màstil situat front l'ambaixada alemanya que bé per protecció o per que coincidís amb unes obres tenia una tanca reixada davant seu. Una tanca que aviat es va tenir de groc. Espontàniament, la gent va treure's el llacet de roba per lligar-lo a la tanca. En aquest indret, els mossos van haver de tornar a escoltar una tongada de frases poc encoratjadores i sentir la

pressió dels manifestants que avançaven cap a la línia de protecció de la policia, però sense que en cap moment s'arribés al punt que els mossos sentissin que traspasseaven el que consideraven el seu perímetre de seguretat. En aquell punt s'havien calculat que la manifestació convocada per l'ACN i Òmnium Cultural havien participat 55.000 persones, moltes de les quals, quan el dia anava caient en il·luminar el passeig amb la llum del seus mòbils. Va ser un dels moments emocionats i veritablement plàstics de la jornada. Juntaent amb la tradicional coloraina que provoquen les estelades que més que mai i juntament amb els llacets grocs que gairebé tothom lluia la veritable ensenya simbòlica de la jornada

Al consolat, molts cartells en alemany demanant la llibertat de Puigdemont i un senyor que es qualificava com un avi de 76 anys portava un cartell també en alemany que feia referència als jueus: "Vol dir que ens estan tractant com ho van fer els alemanys als jueus", explica una persona que es troba al seu costat que li etziba: "Vull dir que ja estic fins els collons d'Espanya i

més igual si m'empessona en Rajoy, aconseguiria menjar de franc, ja que la meua pensió no dona per res". Perplexitat en els que l'envolten que poc a poc van retirant-se, va ser potser l'únic gest de beligerància expressa contra els alemanys". La protesta era política i no pas contra el poble alemany com va demostrar que la seva bandera va ser respectada a diferència amb el que havia passat amb l'ensenya representativa de l'estat e

La manifestació fins aquell

El crit de "Puigdemont el nostre president" va ser dels més escoltats

punt havia estat tranquil·la dins un marge. Però al centre de la ciutat, els manifestants que havien estat cridats pels CDR començaven a superar el nivell de petites batusses que no obstant havien contabilitzat a mitja tarda uns 17 contusionats. El vespre ja havia enfosquit del tot i als carrers de Llària i Girona, els vehicles intentaven encercar a manifestants que es van enfrontar amb la policia. Comen-

çava una nit que trenca la tensa calma del dia. Fins el punt que els CDR va oficialment retirar-se i no responsabilitzar-se del que pogués passar. I al llarg d'una bona estona hi va haver batusses, cremades de contenidors i tensions. Una noia jove era enduta per la policia en mig dels plors de la xicoteta. La que havia estat una jornada tensa però pacífica va acabar amb violència. Segons un comunicat del CDR. "Condemnem la violència policial que ha produït desenes de ferides i algunes detingudes. No torneu a casa soles! Cuidem-nos!", van escriure. Cap a mitja nit tot semblava tornar a la tranquil·litat. La nit podria allargar-se fins la matinalada en un barri. el de Gràcia, especialment conflictiu i perillós per la seva configuració de carrers estrets. Finalment, el que semblava que podia ser una nit dramàtica i sense hora de termini va acabar amb els manifestants que que daven dispersats.

El protagonista no obstant de la jornada va ser "Puigdemont, és el nostre president" va ser el crit més escoltat en tot el recorregut de la manifestació. Sobretot al arribar al final. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alguns dels manifestants ocupant la gran via de Jaume I de Girona amb la pancarta a favor del president Puigdemont, a l'esquerra. A la dreta, el diputat al Congrés Joan Olòriz, en primer terme amb el puny enlaire, i alguns representants d'entitats convocants davant l'edifici de la subdelegació de l'Estat a Girona, amb els pals amb la senyera, la bandera negra i l'estelada ■ LLUÍS SERRAT

'Rojigualda' arriada

GIRONA • La ciutat va acollir la manifestació d'unes deu mil persones que van reclamar la posada en llibertat de Carles Puigdemont i que se l'investeixi de nou com a president **BANDERA** • Joves del col·lectiu La Forja van arriar l'ensenya espanyola de la subdelegació del govern **AUTOPISTA** • Milers de manifestants van tallar l'AP-7 a Girona oest al vespre

Jordi Nadal / Núria Astorch
GIRONA

Unes deu mil persones segons la policia municipal de Girona van sortir, ahir, al carrer per protestar per la detenció del president Puigdemont a Alemanya i per reivindicar la seva posada en llibertat. Però les mobilitzacions davant la subdelegació del govern espanyol a Girona, a la gran via de Jaume I, van començar abans que es conegués la detenció. Va ser de la mà dels joves de La Forja, que, en un acte de protesta contra les institucions de l'Estat, van saltar les tanques protectores i van pintar part de la façana de groc. Quan es va saber la retenció del president, va acudir més gent davant la subdelegació i, tot i la presència dels antiavalots en un carrer lateral, es va arriar la bandera espanyola. Els manifestants van rebre la visita de l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, que va constatar que es tractava d'una acció de protesta "contundent però absolutament pacífica." Els joves ja no van marxar i, al llarg de la tarda, es va anar sumant més i més gent a la concentració. La protesta pròpiament de la detenció del president estava convocada a les set de la tarda, però, a partir de

les cinc, els gironins —de la ciutat i d'altres poblacions de la demarcació— van començar a arribar a riuades. A mitja tarda, es va hissar la bandera negra del setge de Cardona, com a símbol de lluita, al lloc que havia ocupat la rojigualda. Es va arriar també la bandera d'Europa i es va hissar al seu lloc una estelada. Més tard, durant els parlaments que es van fer, Sergi Font, en representació de la plataforma Girona Vota, va dir que la senyera representava "la unitat de tots els catalans", la bandera negra, "la no rendició del poble enfront de l'Estat repressor" i l'estelada, "la voluntat d'independència dels catalans."

"Puigdemont president!"

La concentració, a partir de les set, es va convertir en un autèntic clam per la llibertat. Un clam en què va tenir una especial rellevància la figura del president de la Generalitat. Una pancarta va entrar a la manifestació amb l'efigie de Puigdemont i el text "Carles Puigdemont, president de la República". En diversos moments van sonar crits de "Puigdemont president!", a més dels ja tradicionals d'"independència" o "els carrers seran sempre nostres". També es van fer crits de "canya contra Espanya" i d'altres de diri-

gits contra el jutge Llanera. També se'n van sentir molts demanant la celebració d'una vaga general.

Els parlaments, a més de Font, els van fer una representant del CDR de Girona i l'activista gironí Jordi Alemany, en nom de La Forja. Es va ser crític amb el paper que els polítics independentistes han tingut des de les eleccions del 21-D. Se'ls va recriminar que no hagin estat capaços de mantenir-se units en

Una bandera negra com a símbol de no rendició va substituir l'espanyola al pal de la subdelegació

la formació d'un govern que faci efectiva la República, se'ls va reclamar que tinguessin en compte que, en un dia com ahir, el poble es manifestava unit i lluny de partidismes i se'ls va demanar que s'apliquessin per fer el mateix.

Tallada l'autopista AP-7 a Girona

Uns joves van pujar al terrat de l'antiga llibreria de la Generalitat, edifici annex a la subdelegació del govern i a què ara pertany, van despenjar per la façana una pancarta amb el text "La lluita continua" i

10.000

persones van participar en la manifestació davant la subdelegació del govern de l'Estat a Girona, al costat mateix de la recentment rebatejada plaça 1 d'Octubre. Molts centenars de manifestants, posteriorment, van anar fins a la sortida oest de l'AP-7 a Girona per tallar l'autopista en els dos sentits de circulació.

van tancar amb pintura d'esprai la càmera de videovigilància que en penja. Al final de la concentració, es va instar tots els manifestants a anar a peu fins a la sortida de l'AP-7 a Girona oest, per tallar l'autopista, proposta que va ser acollida amb grans aplaudiments.

Els manifestants van començar la caminada —d'uns quatre quilòmetres— fins a l'AP-7, que van tallar en els dos sentits cap a un quart de nou del vespre. Amb el pas dels minuts, però, el que en un primer moment eren alguns manifestants es va acabar convertint en una autèntica riuada de gent que va anar ocupant també els carrils a mesura que hi arribaven. Es va encendre fins i tot fogueres que es van aprofitar per cremar fotos del rei i van continuar els crits a favor d'una vaga general i d'investir novament president a Carles Puigdemont. Es van cantar també *Els segadors*, *L'estaca* i altres himnes i es van fer pilars humans, enmig d'un ambient de reivindicació cada cop més festiu. El CDR de Girona va anunciar a quarts de deu del vespre que el tall de l'autopista "per la República i la llibertat de preses i exiliades" era "indefinit". En tancar aquesta edició, l'autopista encara continuava tallada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Centenars de manifestants van tallar l'AP-7 a l'altura de Girona Oest ■ JOAN SABATER

La C-16 va estar tallada durant quatre hores ■ ACN

L'N-340 a l'altura d'Ampolla plena de gent ■ ACN

Retencions per la marxa lenta entre Soses i Alcarràs ■ ACN

L'AP-7 tallada al seu pas per Tarragona ■ J.S. / EFE

Talls de vies arreu del país

La detenció de Carles Puigdemont va desfermar, ahir, una nova onada de manifestacions arreu del país, de què algunes es van concentrar a les carreteres, tal com va passar dissabte arran de l'empressonament de cinc líders

independentistes. A banda de les manifestacions a Barcelona convocades pels CDR i l'ANC, també es van viure concentracions davant les subdelegacions del govern de Lleida, Tarragona i Girona. A més, va haver-hi talls de di-

verses carreteres, de què les més multitudinàries van tornar a ser a Tarragona. Milers de manifestants van tallar l'autopista AP-7 i les autovies A-7 i A-27 al seu pas per Tarragona. També es van tallar l'N-340 a Camarles, la C-14 a

Ponts, la C-16 i la C-25 a Sallent, l'N-340 a l'Ampolla i l'N-154 a Puigcerdà. També hi va haver marxas lentes, com ara la de l'A-2 entre Soses i Lleida. L'N-II es va tallar durant el vespre al seu pas per Bàscara. ■

LA REPÚBLICA

És

TV8007-1183848

EDICTE

El 19 de març de 2018 es va dictar el decret de l'alcaldia que aprova inicialment el projecte d'urbanització de la primera i segona fase del passatge de la Germana Carme Mascaró i del Parc de Somoto, redactat pels arquitectes Antoni i Santi Casas Florenza, els pressupostos dels quals ascendeixen, abans d'IVA, a les quantitats de noranta-sis mil set-cents noranta-dos euros i seixanta-sis cèntims (96.792,66 €), i trenta-un mil vuit-cents trenta-un euros i cinquanta-set cèntims (31.831,57 €), respectivament. La qual cosa es posa en coneixement del públic en general, fent notar que el termini d'informació pública, per tal que es puguin formular les alegacions que es considerin pertinents, és d'UN MES, comptat a partir de l'endemà de la data de la darrera publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona o al diari El Punt Avui.

L'expedient es pot consultar a les dependències d'Urbanisme de l'Ajuntament de Vic, situades a la "Casa Masferrer", al núm. 5 de la plaça de Don Miquel de Clariana de Vic (tel. 938862100), de dilluns a divendres, d'onze a dues del matí, i a la pàgina web d'aquest Ajuntament (www.vic.cat).

Vic, 22 de març de 2018
La secretària, Maria Pilar Lobera Calvo

831827-11848437

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un policia envoltat del fum rosa que es va llançar durant la concentració de Barcelona ■ LLUÍS GENÉ / AFP

EDICTE

Modificació PGOU relativa a la modificació de l'article 186 clau 7*

Expt. 647/2018
Mitjançant aquest anunci es fa públic l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament, en sessió de data 21 de març de 2018, que es transcriu seguidament:

Primer. Aprovar inicialment el projecte de Modificació puntual del Pla general d'ordenació urbana de Polinyà relatiu a la modificació de l'article 186 clau 7*, que correspon a terrenys industrials propers a zones residencials.

Segon. Mantenir la suspensió pel termini d'un any de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'obres d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial com comunicacions o declaracions responsables, segons el plànol que s'adjunta al present acord.

De conformitat amb l'article 85.4 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, l'expedient se sotmet a informació pública als efectes de presentació d'alegacions i reclamacions, durant el termini d'un mes comptat des de l'última publicació del present edicte al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya o en un dels diaris de major divulgació a nivell provincial.

Els documents es poden examinar a l'Àrea de Territori de l'Ajuntament de Polinyà (plaça de la Vila, 1, 2a planta).
Polinyà, 22 de març de 2018
L'alcalde,
Javier Silva Pérez

142430-11848447

ROMEÀ, S.A.

Per acord del Consell d'Administració, es convoca Junta General Ordinària d'Accionistes que se celebrarà a l'Hotel Bagués, La Rambla, número 105 de Barcelona, el dia 17 de maig de 2018, a les 11.30 hores, en primera convocatòria, i, si escau, en segona l'endemà, dia 18 de maig, als mateixos lloc i hora assenyalats per a la primera, d'acord amb el següent:

ORDRE DEL DIA

- Primer.** Examen i aprovació, si escau, dels Comptes Anuals de la Societat corresponents a l'exercici tancat el 31 de desembre de 2017.
 - Segon.** Aprovació de la gestió del Consell d'Administració.
 - Tercer.** Acord sobre l'aplicació del resultat de l'exercici.
 - Quart.** Renovació de càrrecs socials.
 - Cinquè.** Protocol·lització d'acords.
 - Sisè.** Precs i preguntes.
- D'acord amb l'article 272 del Text Refós de la Llei de Societats de Capital, al domicili social es troben a disposició dels senyors accionistes els documents continguts en l'ordre del dia, per al seu lliurament o enviament gratuït, segons el que desitgin.
- Barcelona, 20 de març de 2018
El president del Consell d'Administració, José Manuel Canals

119144-11847767

Concentració per demanar la llibertat dels presos polítics, ahir davant de la Comissió Europea, a Brussel·les ■ N.E. / AFP

eines de jardineria
torretes i jardineres
barbacoes
ferreteria
accessoris de floristeria
terres
pedres de jardí
escorça
adobs
productes per a tractar vegetals

casetes per a gossos
accessoris per a gats i gossos
fitosanitaris
productes per a sanejament d'aigües
sals
carbó vegetal
briquetes
moble antic restaurat
moble antic per restaurar

Ofertes i Descomptes per reducció d'estocs.

APROFITI-HO

Agriplant Huguet S.L. Ctra. de Ponts s/n 08280 Calaf
938 698 019 655 633 519 608 077 270 huguet08280@gmail.com

A Tarragona, manifestants davant de la Subdelegació del Govern espanyol ■ J.S. / EFE

Una nena enganxa un cartell per la llibertat de Puigdemont al consolat alemany ■ J.L. / AFP

Els manifestants de Barcelona amb els mòbils a la mà ■ JOSEP LOSADA

Agents dels Mossos d'Esquadra arrossegueu un jove que es manifestava en la concentració de Barcelona ■ LLUÍS GENÉ / AFP

LA REPÚBLICA

Serà

TY8007-1183874-L

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Antoni Comín** Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, exiliat a Bèlgica

“No es pot extraditar algú per la seva acció política”

REBEL·LIÓ • “L’acusació per rebel·lió és tan delirant que ja no sé ni com qualificar-la” **MARTA ROVIRA** • “Hauria sigut bo per al país i per a ERC tenir els seus dos líders empresonats? No” **EUROORDRE** • “Per justificar que es persegueix els de dins, han d’intentar perseguir els de fora”

Xevi Xirgo
LOVAINA (BÈLGICA)

Just l’endemà que el Parlament de Catalunya no aconseguís investir Jordi Turull com a nou president de la Generalitat, el conseller Comín analitzava dissabte per aquest diari quina era la seva situació personal i la del país. Comín, que en l’entrevista es declarava tranquil quant a la seva situació judicial, va tornar a utilitzar aquesta mateixa expressió quan anit li vàrem demanar actualitzar l’entrevista perquè analitzés la situació del president Puigdemont un cop detingut a Alemanya.

Com està?

Subjectivament, bé: des que estem aquí hem estat sempre forts, serens, a estones també tristos, òbviament, i des del primer minut, determinats a continuar lluitant de manera pacífica per aconseguir una veritable democràcia, una societat més justa i que es respecti el dret a l’autodeterminació dels catalans. Objectivament, malament, és clar: he hagut de deixar la casa i la família, per veure’m, la meva mare, la meva parella, la meva filla o els meus germans han d’agafar un avió i venir a Brussel·les. A banda d’això, en moments com aquest, intentant fer cas del preciós consell d’Oriol Junqueras del dia

Jo puc renunciar a ser diputat però Puigdemont, no; ell ha de mantenir vives les possibilitats de ser investit president

que li van denegar la llibertat i que va repetir divendres al vespre: intentant convertir la ràbia en amor i la indignació, en coratge i perseverança. És impossible no pensar una i altra vegada en els companys que estan a la presó. És monstruós.

Què en pensa, de la detenció del president Carles Puigdemont ahir a Alemanya?

Crec que, les mateixes garanties que ofereix la justícia belga, suïssa o del Regne Unit, també les ofereix la justícia alemanya. No seria conforme als principis de la UE extraditar algú que és perseguit per un delictes de rebel·lió que no ha comès, i que si és extradit no té cap garantia de tenir un judici just. No es pot extraditar algú per la seva acció política, per més que es pugui al·legar la il·legalitat d’aquesta

La meva restitució com a conseller, i la de Puig i Serret, és rellevant per poder blindar políticament Brussel·les

acció, si aquesta ha estat pacífica i, per tant, no ha estat constitutiva de cap delictes penal.

Vostès, els consellers que són a Bèlgica, es presentaran voluntàriament davant de la policia belga?

Nosaltres farem el mateix que quan hi va haver la primera euroordre: posar-nos a disposició de la fiscalia i del jutge belgues. Com hem fet sempre.

El jutge Pablo Llarena l’ha processat definitivament per rebel·lió i malversació de fons públics. Què en pensa?

Si es llegeix atentament l’interlocutòria de processament, del que se’ns acusa tota l’estona és d’haver declarat il·legalment la independència. Però aquest delictes no existeix en el Codi Penal espanyol. I el delictes que sí que

Antoni Comín, durant la darrera entrevista que va concedir a El Punt Avui TV ■ POL ISERN

existeix, que és el de rebel·lió, no l’hem comès, perquè mai hi ha hagut violència. En aquest país hi ha gent que encara no ha entès la diferència entre una il·legalitat –que és un problema constitucional– i un delictes –que és un tema penal.

Vol dir que Llarena prevarica?

Acusar algú d’una violència que no ha exercit em sembla realment fora de les obligacions que corresponen a un jutge.

Se sent segur a Bèlgica? Ho dic perquè s’ha activat l’euroordre contra vostès. S’ho esperaven? Tem que la concedeixin?

Donàvem per descomptat que s’activaria, sí. Si el jutge renunciés a perseguir-nos a nosaltres li cauria la causa a Espanya. Per justificar que persegueix els de dins, ha d’intentar perseguir els de fora. A banda d’això, Bèlgica em sembla un país que ofereix moltes garanties, com correspon a un estat de dret normal, pel que fa a l’execució d’una euroordre. Això vol dir que no s’extradeix algú si no hi ha ga-

ranties que tindrà un judici just, que el jutge serà imparcial, etc.; o algú els actes del qual, més enllà de si són il·legals o no, estan penalment protegits per la seva immunitat pel fet que són actes fets en l’exercici d’un càrrec de representació; o si es considera que és perseguit per la justícia del seu país per les seves idees polítiques. A més, hi ha el tema de la doble incriminació, que a Bèlgica es prenen seriosament. Estic tranquil. Confiam molt en la imparcialitat de la justícia belga. Dit això, preferiria ser a Catalunya, a casa meua, d’on mai hauria d’haver hagut de marxar. Però això requeriria que l’Estat espanyol es comportés com un veritable estat de dret.

Però preferiria Suïssa a Bèlgica, on a banda d’Anna Gabriel ara també hi ha Marta Rovira? Què li sembla que Rovira hagi optat per l’exili?

Crec que Suïssa i Bèlgica ofereixen garanties judicials molt similars. Pel que fa a la decisió de la Marta, només puc dir que

l'aplaudeixo. No em sembla no més encertada, em sembla imprescindible. Des del punt de vista personal, tot i que l'exili és dur, i ho dic per experiència, m'alegro moltíssim per ella i la seva família que hagi optat per evitar la presó. Des del punt de vista polític: hauria sigut bo per al país i per a ERC tenir els seus dos líders empresonats? No.

Creu que la resta de processats per rebel·lió, malversació o desobediència tindran, quan se celebri, un judici just?

L'acusació per rebel·lió és tan delirant que ja no sé ni com qualificar-la. El drama de l'Estat espanyol avui és triple: portar a l'àmbit penal un problema de naturalesa constitucional, que el Tribunal Suprem faci un ús il·legal i abusiu del Codi Penal i que el Tribunal Constitucional no sigui imparcial pel que fa a Catalunya. En aquestes condicions, els drets bàsics dels ciutadans de Catalunya –no només dels investigats– estan greument amenaçats.

Té clar, doncs, que la seva estada a Brussel·les serà llarga?

Sembla que sí. Ja ho veurem. A veure quant temps triga a donar fruit la nostra batalla davant dels tribunals internacionals.

Què hauria de canviar perquè tornessin?

Que la causa general contra l'independentisme que ha emprès el Tribunal Suprem quedi anul·lada, que és el que hauria de passar demà mateix si estiguéssim en una democràcia normal. Esperem que els tribunals internacionals l'anul·lin al més aviat possible. Perquè, sincerament, seria ingenu confiar que els partits espanyols del 155 fossin capaços d'entrar en raó i comportar-se com partits respectuosos amb les regles de la democràcia i l'estat de dret. En una democràcia de veritat seria impossible que passés el que està passant al Suprem.

Jordi Turull hauria pogut ser investit president si la CUP no s'hagués abtingut. La CUP els

ha fallat?

Investir Turull dijous era una manera de mantenir la pugna amb l'Estat. Divendres haurien empresonat un president de la Generalitat i no un candidat a president. Crec que era perfectament coherent amb el relat i l'estratègia de la CUP fer la investidura de Turull. No entenc gaire els motius de l'abstenció.

Anem a eleccions? O creu que encara hi ha marge per acordar una nova investidura?

He dit moltes vegades, en els darrers dies, que hem d'aprofitar el temps que ens queda per continuar negociant amb la CUP i arribar a un acord amb ells. Crec que és perfectament possible, tot i el que va passar dijous. És important que la CUP formi part de la gran aliança transversal de l'independentisme, tan important com que hi sigui JxCat, el PDeCAT, ERC, MES o Demòcrates. No podem prescindir de ningú, i menys ara.

Renunciarà, si cal, a la seva ac-

ta de diputat per facilitar una investidura i no anar a eleccions?

El que és important és que blindem Brussel·les, el Consell de la República. I això vol dir que el president mantingui vives les possibilitats de ser investit president de la Generalitat a Catalunya. La doble presidència. Per tant, jo puc renunciar, però el que no ha de renunciar és ell. També és cert que, si tenim un acord amb la CUP que evita que ell hagi de renunciar, aleshores la meua renúncia tampoc no és necessària. Dit això, pel que fa a mi, de cara a blindar Brussel·les, em sembla molt més rellevant la restitució com a conseller –la meua i la del conseller Puig i la consellera Serret– que no pas mantenir l'acta de diputat.

Creu que si hi ha govern vostre ha de tornar a ser nomenat conseller de la Generalitat? Ho vol ser?

Sí. Per dues raons polítiques: perquè crec que la gent que el 21-D va votar a favor de la restitució entenia això com una qüestió de dignitat. Per tant, és retornar la dignitat arrabassada amb el 155 que els consellers que ho vulguin continuïn sent-ho. Però hi ha una altra raó, segurament encara més important: blindar políticament Brussel·les. Que tots aquells que pugem siguem membres de les dues institucions –el govern de Barcelona i el Consell de la República– garantirà millor la coherència entre les dues. I reforçarà políticament el Consell. Ara bé, tot i que no hi ha base legal per impedir-ho, ja veurem què fa el govern espanyol davant el nostre nomenament. Tot i així, nosaltres no podem preventivament renunciar a ser restituïts. No hem d'evitar allò a què legítimament tenim dret, perquè sabem que més tard o més d'hora vindrà l'Estat amb la seva daga repressora. A banda, hi ha molta feina a mig fer de l'anterior mandat que m'agradaria continuar fent, projectes importantíssims que m'agradaria continuar impulsant, amb el meu equip.

Vistos els resultats, es pene- deix d'alguna de les seves decisions dels darrers mesos i anys? I de les que va prendre el govern?

Penedir no seria la paraula. Amb la informació que tenim avui, potser prendríem decisions diferents de les que vam prendre llavors. Però la política és decidir amb la informació de què disposes en el moment en què toca decidir.

Així, hauria fet alguna cosa diferent?

El 3 i el 4 d'octubre es va obrir un cert debat sobre la possibilitat de convocar eleccions, com a reacció davant les amenaces del rei. Però segurament era difícil que els que s'havien partit la cara dos dies abans als col·legis electorals poguessin entendre les raons d'una convocatòria electoral en aquell moment.

Però, què es va fer malament? Perquè alguna cosa es deu haver fet malament, si Catalunya no és una república tot i haver-la proclamat...

Jo crec que en el guió dels partidaris de la independència sempre hi va haver dos elements: la determinació de fer tot el procés de manera inequívocament pacífica i democràtica i que era probable que l'Estat reaccionés de manera durament repressiva després de la declaració. Potser el que no es va fer prou, i s'hauria d'haver fet més a fons, és preparar la gent –els 2 milions– durant mesos perquè pogués respondre per mitjà de mobilitzacions pacífiques, no violentes, però amb una certa efectivitat, en el moment en què es desfermés la repressió.

És possible, de veritat, fer un Consell de la República que 'governi' efectivament des de Brussel·les?

El Consell de la República ha de tenir una sèrie de funcions, clarament definides. Un pla de treball centrat fonamentalment, però no exclusivament, en àmbits com: el front legal internacional, que ens permeti demuntar en els tribunals de fora la causa general contra l'independentisme que ha emprès l'Estat espanyol a través dels tribunals de dintre; la defensa del dret a l'autodeterminació de Catalunya davant de totes les esferes rellevants –estats i institucions europees, institucions internacionals, món acadèmic i intel·lectual, societat civil, etc.– fins que aquest dret pugui ser exercit per part dels catalans de manera ja irrevocable i amb totes les garanties que avui ens manquen; aportar totes les energies necessàries i tots els elements útils per al procés constituent, sense ignorar que estem parlant d'un procés civil autoorganitzat que s'ha de construir amb la participació directa i el protagonisme dels ciutadans; avançar de manera decidida en el suport de l'opinió pública europea cap a la causa catalana, que com més la co-neix més hi simpatitza, per mit-

Continua a la pàgina següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Antoni Comín** Conseller de Salut de la Generalitat de Catalunya, exiliat a Bèlgica**Ve de la pàgina anterior**

jà d'una estratègia de comunicació ambiciosa i perseverant; o exercir totes aquelles activitats de diplomàcia civil que permetin substituir la diplomàcia pública que avui l'Estat no deixa fer a la Generalitat. Fent això, representarà i simbolitzarà una cosa molt important: que assumim i donem continuïtat a l'1-O i a la decisió que els ciutadans van prendre aquell dia amb el seu vot. El Consell de la República i l'Espai lliure de Brussel·les són precisament això: l'instrument que ens permetrà ser fidels al mandat de l'1-O, amb llibertat, sense estar exposats a la fúria repressiva de l'Estat, i alhora amb realisme.

Creu que retiraran el 155 si hi ha govern?

El nou govern és important per aixecar el 155. Però, de fet, la interpretació extensiva que ha fet el govern espanyol del 155 és il·legal. És la proposta que va fer Fraga en el debat de les Corts Constituents el 1978 i que va ser expressament rebutjada per àmplia majoria dels diputats. Amb la llei a la mà, haurien de retirar-lo immediatament, sí. Però com que transgredeixen la llei sempre que els dona la gana, i el Constitucional ho beneeix, ja veurem què passa.

El procés ha tingut un preu altíssim per a molta gent que ara és a l'exili o a la presó. Ha estat un preu massa alt?

Dependrà del que fem ara. Si el sacrifici personal dels presos i exiliats té un sentit, si queda clar que era necessari per continuar avançant, aleshores jo mai tindré la sensació que el preu hagi estat massa alt. M'explico. La repressió ha estat una conseqüència de la declaració. Si ara el plantejament es reduís –que no és el cas– a bastir només un govern de la Generalitat dins la legalitat autonòmica, i prou, fins a nou avís, aleshores potser sí que acabaríem arribant a la conclusió que els sacrificis personals han estat innecessaris o excessius. Perquè si ara ens limitem a recuperar les institucions, hi havia un camí més curt, que era no perdre-les. No fer la declaració, fer eleccions, i evitar el 155. També és cert que el 26-O, que és quan s'havia de resoldre el dilema entre eleccions o declaració, hi havia molts indicis que encara que féssim eleccions ens aplicarien el 155 i perdríem les institucions igualment. I si les eleccions no servien per evitar el 155, aturar la repressió i treure els Jordis de la presó, llavors sí

A LOVAINA Comín és l'únic dels consellers exiliats a Bèlgica que s'ha instal·lat a Lovaina, a la regió flamenca del país. La ciutat universitària per excel·lència del país és a només 30 quilòmetres de Brussel·les, i el conseller s'està tot just adaptant al ritme d'una població amb poc més de cent mil habitants on el vehicle més utilitzat és la bicicleta. Comín ha optat per comprar la seva i somreia, dies enrere, en ser enxampat quan el fotographeu aparcant-la. ■ XEVI XIRGO

“
Què en penso del paper del PSC? Prefereixo no pensar-hi, perquè em posaria a plorar

que no tenien cap sentit. En tot cas, el que intento dir és que només podrem continuar creient-nos honestament que la declaració va ser un encert si ara la nostra estratègia política general va més enllà de la constitució d'un govern autonòmic –per més que aquest tingui vocació republicana. Si ara articulem una estratègia diguem-ne ofensiva, no merament defensiva, que sense la declaració no fos possible i ens dotem dels instruments necessaris per tirar-la endavant. Des del meu punt de vista, el Consell de la República és l'instrument des del qual es podrà impulsar aquesta estratègia, que pretén continuar avançant i donar continuïtat a l'1-O. Per això dic que és amb les decisions que prenguem ara que estarem convertint en necessària o en innecessària la declaració i, en conseqüència, en útils o inútils tots els sacrificis personals que ha comportat.

La proclamació de la República,

però, va ser simbòlica?

La proclamació “material” de la República, la van fer els 2 milions de ciutadans que el dia 1-O van posar dins d'una urna una papereta que deia el que deia. Després, el Parlament va ratificar formalment aquesta proclamació o declaració “material”. I ho va fer per mitjà de la votació d'una proposta de resolució, que incloïa el text que la gent identifica pròpiament –i és lògic que així sigui– amb la declaració. Aquella votació no va ser simbòlica, va ser política. I després aquesta declaració política no va tenir cap conseqüència jurídica. Perquè ja va venir el 155.

Ho deia perquè així ho han dit alguns dels actors quan han passat per davant del jutge. Rovira, Pascal, Mas...

Màxim respecte per les estratègies de defensa de tothom. Només faltaria. Tots tenim dret a protegir-nos de l'arbitrarietat judicial del Suprem. Els uns ho hem fet exiliant-nos, els altres declarant el que han considerat oportú. Màxim respecte pels uns i els altres.

ERC no ha paït els resultats electorals, que JxCat obtingués més escons?

Jo crec que el principal objectiu d'ERC en les eleccions del 21-D era eixamplar la base social i electoral de l'independentisme. Entrar en sectors on l'independentisme no havia entrat mai fins aleshores. La llista d'ERC pel 21-D, per exemple, és una

prova d'això que dic. I a fe que ho va aconseguir: el vot independentista ve creixent en zones de l'àrea metropolitana –em ve al cap Badalona, o alguns municipis del Baix Llobregat– més que mai. En aquest sentit, vaig veure molta gent d'ERC molt orgullosa del resultat del 21-D, més enllà de si havia quedat primera, segona o tercera. Ho dic molt sincerament.

Quina relació té amb el president?

Excel·lent. Sempre ens hem entès molt bé, des que vam entrar junts al govern. Però ara la confiança i l'afecte personal, d'una banda, i el respecte polític, d'una altra banda, crec que s'han fet encara més forts. Hem hagut de viure plegats coses massa importants –tant des del punt de vista personal com polític– en aquests darrers mesos, coses que ens marcaran per sempre més. A banda que aquesta bona relació sigui gratificant per a nosaltres a títol personal, crec que és una sort per a l'independentisme que el líder d'una de les llistes i un membre de l'altra s'entenguin i es tinguin confiança. Això ajuda a preservar la unitat de l'independentisme, no? Si això no ho fem des de la unitat i no teixim aquesta unitat des de la confiança, no anirem gaire lluny.

Vostè havia estat a l'òrbita socialista. Què en pensa del paper del PSC en tota la crisi?

Prefereixo no pensar-hi, perquè

em posaria a plorar. Veure el PSC donant cobertura al 155, fent pinya en les manifestacions amb els partits que són partidaris d'empresonar persones innocents, tolerant l'existència de presos polítics... Em sembla tan bèstia que em quedo sense paraules. No sé ni què dir. Els socialistes que van participar en la lluita antifranquista i el combat per la democràcia –parlo amb molts d'ells– estan escandalitzats, malalts, indignats de veure el PSC contribuint a aquesta mena de neofranquisme.

I del paper de Ciudadanos? I d'Inés Arrimadas?

És nacionalisme supremacista en estat pur. Quan veia Arrimadas parlant al Parlament sempre pensava: “¿Qué es nacionalismo? ¿I tú me lo preguntas? Nacionalismo eres tú”, com en la poesia de Bécquer. Miri, el drama d'Espanya és que no va fer una veritable transició a la democràcia. Vam modernitzar l'economia espanyola, vam obrir el país a la llibertat cultural, però no vam construir ciutadans democràtics, ni vam democratitzar algunes institucions clau de l'Estat. El PSOE, que és qui tenia la missió històrica de fer-ho, no ho va fer. A Alemanya van estar anys després de la postguerra desnazificant el país. I a Itàlia, el mateix, netejant el país del feixisme. Però, és clar, Hitler i Mussolini van perdre una guerra i Franco, per desgràcia, no. Què té a veure això amb la pregunta? Molt. Perquè Espanya no ha passat d'un nacionalisme espanyol autoritari a un nacionalisme espanyol democràtic. De tal manera que el nacionalisme espanyol, avui, continua sent un nacionalisme autoritari. I ciutadans és l'expressió més perfecta d'aquest drama.

Algú a Europa, finalment, els escoltarà?

Europa són institucions però també la seva societat civil. Els ciutadans d'Europa cada vegada ens escolten més. Com més s'assabenten del cas català, més estan de part nostra. D'altra banda, diversos governs s'han mostrat crítics –de manera més o menys oberta, segons el cas– amb la deriva autoritària del govern espanyol. Hi ha parlamentaris que ens donen suport en molts parlaments de països europeus, i al Parlament Europeu s'ha constituït un grup interparlamentari de suport a la causa catalana –perquè entenen que és una qüestió de drets civils, no només d'autodeterminació. Pas a pas: és un camí molt important en què podrem continuar avançant. I molt. ■